

மலகை!

செய்தல் 1974

மலகை நிகழ்ச்சி நாளிதழ்

● ● ● இந்த மணலில் ஒரு
நவ சிந்தனையை உருவாக்கி
கொண்ட நாயக்கரை சி
தேவநாயக்காரர் டாக்டர் இராஜ

செய்தல் 1974

விலை சதம் 75

அன்றூடம் அணிய அல்லது
விசேஷ வைபவங்களுக்கு ஏற்ற எழில் மிகு

புடவைத் தினுசுகள்
றெடிமேட் உடைகள்

மற்றும்

அழகு சாதனப் பொருட்கள்
யாவும் நிதானமான விலையில்

பெற்றுக்கொள்ள இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

ஸ்ரீ வரதாஸ்

புடவை மாளிகை

155, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீவாணன் சிற்பாலயம்

அம்மன் வீதி, திருநெல்வேலி கிழக்கு
யாழ்ப்பாணம்.

சித்திர தேர் வேலை, வாகன வேலை,
சப்பறம், மஞ்சம், தண்டிகை,
கைலாய வாகனம் போன்ற கலை நுட்பமான
மரச் செதுக்கு வேலைகளுக்கும்
எம்மிடம் தொடர்பு கொள்ளவும்
முனிஸ்வரம் தேர், வாகன வேலைகளைப்
பொறுப்பேற்றுச் செய்பவர்கள்
சிற்ப - சித்திர வேலைகளுக்கான
பிரதம சிற்பாச்சாரியார் திரு. செ. கந்தசாமி

ஆகைல் பாடுகல் சீத்திரம்-கவி
யாதியி னேயி கலிகளில்-உள்ளம்
நாடுபடவென்றும் நடப்பவர்-நீநர்
நனநிலைகண்டு கிள்ளுவார்

பத்தாவது ஆண்டு

செப்டம்பர்
1974 77

10-வது ஆண்டுமலர் அறிமுக விழாக்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இலக்கியக் கருத்துப் பரிவர்த்தனைக் கூட்டமாக நடைபெற்று வந்துள்ளன.

நம்மை நேரில் கலந்து அவ் விழாக்களைச் சிறப்பிக்கும்படி பல இலக்கிய நண்பர்கள் கேட்டிருந்தனர். கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் தவிர வேறு இடங்களுக்கு நம்மால் நேரில் சென்று கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. இப்படியான கூட்டங்களால் இன்னும் உற்சாகமும் தன்னம்பிக்கையும் கருத்துத் தெளிவும் ஏற்பட முடியுமானால் அதுவே மல்லிகையின் வளர்ச்சிக்கு உரமாகும்.

சுமமா கூடிக் கூடிக் கூட்டம் வைத்து நம்மை நாமே புகழ்ந்து பாராட்டுவதை விட, ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைப் பார்ப்பதையும், ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுவதையுமே மல்லிகை மதிக்கின்றது; போற்றுகின்றது.

சிலர் இருக்கிறார்கள்; மல்லிகையில் எழுதுவதுடன் தமது கடமை முடிந்துவிட்டதாகக் கருதி, காரியமாற்றுகின்றார்கள். மல்லிகை சம்பந்தமான கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளக் கூச்சப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை: மல்லிகை இதை என்றென்றும் மனதில் வைத்திருக்கும்.

— ஆசிரியர்

மணக்கும் 'மல்லிகை'
கதை, பெயர்,
கவிதை, கட்டுரை,
கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்;
பொறுப்பும் அவரே;

மல்லிகை
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(சுலங்கை)

நீர்கொழும்பில் நடைபெற்ற
மல்லிகை 10-வது ஆண்டு மலர்

அறிமுக விழா

லெ. முருகபூபதி

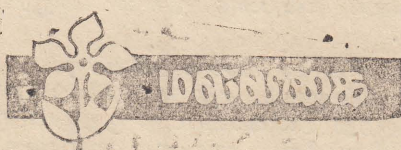
'மல்லிகை'யின் 10-வது ஆண்டு மலர் அறிமுகவிழா, நீர் கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்தால் 31-8-74 சனியன்று நடந்தது. நீர்கொழும்பு இந்து இளைஞர் மன்ற மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இவ்விழாவிற்கு திரு. பவானிராஜா தலைமைதாங்கினார்.

திக்குவல்லைக் கமாவின் 'எலிக்கூடு' புதுக்கவிதை நூலை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்தவரும் தமிழ் அபிமானியுமான வண. பண்டிதர் ரத்னவன்ஸ தேரோ அவர்கள் பேசுகையில், 'தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மக்களிடையே இன்று நல்லுறவு பெருகி ஒருமைப்பாடு நிலவுவதற்கு காரணமே இலக்கியம்தான். மத ரீதியாகவோ, அரசியல் ரீதியாகவோ இன ஐக்கியத்தை உருவாக்க முடியாது. இலக்கியம் இன, மத வேறுபாடற்றது. முற்போக்கு என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியாயின் பிற்போக்கு என்றும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் யாரும் தம்மைப் பிற்போக்குவாதி என்பதை அழைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆதிகாலத்தில் இந்நாட்டில் முதலில் வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள்தான் என்பதை பல ஆதாரங்கள் கூறுகின்றன. 'மல்லிகை' தமிழ், சிங்கள ஐக்கியத்திற்குப் பல நல்ல பணிகளைச் செய்துள்ளது. சிங்களக் கலைஞர்களையும் தமிழ்க் கலைஞர்களையும் அட்டையில் படமாக அறிமுகப் படுத்தியதோடு பல மொழிபெயர்ப்புகளும் வெளியிட்டுள்ளது. இப்பணி ஏனைய பத்திரிகைகளுக்கு முன்மாதிரியாக உள்ளது' என்றார்.

சிங்கள எழுத்தாளரும் பேச்சாளருமான திரு. ரோகண அய குணசேகரா பேசுகையில், 'சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இனவாதக் கூச்சல் போட்டு தமிழ் — சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இனவெறியை உருவாக்கிய பிற்போக்குவாதிகளான ஆர். ஜி. சேனநாயக்கா, ராஜரத்னா, பான்ரோரையும் அவர்களது இயக்கங்களையும் மக்கள் தூக்கி எறிந்துவிட்டனர். அவர்கள் இன்று செல்லாக்காசு! தமிழில் மல்லிகையும், சிங்களத்தில் 'ஜனருஷிய'வும் மொழிபெயர்ப்புகளை இலங்கை இலக்கியத்துக்கு அளித்துவருவது முற்போக்காளர்களுக்கு நிறைந்த மனமகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. அண்மையில் வெளியான 'ஜனருஷிய' இதழில் திரு. டொமினிக் ஜீவாவின் 'சரும்பலகை' என்னும் தமிழ் சிறுகதை சிறந்த முறையில் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது' என்றார்.

அடுத்து திருவாளர்கள் எம். ஏ. எம். நிலாம், இ. முருகையன், வ. ந. பாராசசிங்கம், அந்தனி ஜீவா, லெ. முருகபூபதி ஆகியோர் பேசினார்கள். முடிவில் மல்லிகை ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா பதிவுரை நிகழ்த்தினார்.

யாழ். வளாகமும்

பிரதமரின் யாழ்ப்பாண விஜயமும்

இந்த நாட்டுப் பிற்போக்குக் கும்பலின் பார்வை இன்று யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டை நோக்கித் திருப்பப்பட்டுள்ளது.

புதிய கல்விச் சகாப்தமொன்று வட பகுதி மண்ணில் அரும்பி முளைவிடுவதை எப்படியாவது சீர்குலைத்து விட வேண்டுமென்று விரும்பும் நாச சக்திகள், திரை மறைவில் யாழ். வளாகத்துக்கு எதிராக எத்தனையோ சதித்திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்படுத்தி வருகின்றனர்.

ஆனால் மக்கள் விழிப்பாக இருக்கின்றனர்.

இந்தக் கேடுகெட்ட தீய சக்திகள் சமுதாய மாற்றத்தை அடியோடு விரும்பவில்லை. இன்று இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டுவரும் தேசிய மாற்றத்தை எப்படியாவது தடுத்து நிறுத்திவிட வேண்டுமென்ற பேராசையினால் ஏதேதோ ஏல்லாம் கூடிக் 'குச குச'க் கூட்டங்களை நடத்துகின்றன.

இதற்கு உடந்தையாகச் சில பெரிய புள்ளிகளே இரகசியமாகத் தமது நரித்தனத்தைக் காட்டி வருகின்றன என்பதும், இந்தப் பெரிய மனிதர்களின் நடமாட்டத்தையும் சகுனித் தனங்களையும் இப்பகுதி மக்கள் இன்று தெளிவாகப் புரிந்து வைத்துள்ளனர் என்பதும் இவர்களுக்கே இன்னும் தெரியாமல் இருக்கலாம்.

நானே இவர்களுக்குத் தீர்ப்பளிக்கப் போகின்றவர்களே இந்த மக்கள்தான் என்பது நமக்குத் தெரியும்.

கடந்த காலங்களில் பல்கலைக் கழகங்களில் தங்களது வர்க்க சக்தியைச் சேர்ந்த கனவான்களின் புத்திரர்கள்தான் கல்வி பயின்று உயர் உத்தியோகம் பெற வாய்ப்பிருந்ததென்பதும் இன்றைய கல்விச் சீர்திருத்தத்தினால், குறிப்பாக வளாகம் ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுவதினால் சுருட்டுக்காரன் மக்களும் கள்ளுக் கொட்டில்ல்காரன் குழந்தைகளும், சவர, சலவைத் தொழிலாளிகளின் மைந்தர்களும் வெறும் வியாபார சமூகமாக இதுவரை இருந்துவந்துள்ள முஸ்லிம்களின் புத்திரர்களும், மீனவர்களின் வழித்தோன்றல்களும் இனிமேல் உயர் கல்வி பெற்றுவந்து இதுவரை காலமும் தங்களது பரம்பரை, வழி வழியாக அனுபவித்து வந்துள்ள சலுகைகளையும் வசதிகளையும் தமதாக்கிக் கொள்ளப் போகின்றனரே என்ற வயிற்றெரிச்சலினால் உந்தப்பட்டுத்தான்

இந்தச் சீர்குலைவு வேலைகளிலும் எதிர்ப்பு வழிமுறைகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர் என்பதை நாம் பரிபூரணமாகப் புரிந்து வைத்துள்ளோம்.

ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லுகின்றோம். என்னதான் தலைகீழாக இவர்கள் நின்றாலும், சதி வேலைகளைப் புரிந்தாலும் இவர்கள் மக்களிடமிருந்து தனிமைப்பட்டு ஒதுக்கப்படுவார்களே தவிர, மக்களைத் திசை திருப்பிவிட முடியாது என்பதை இவர்கள் படிப்பினையாகப் பெறப் போகின்றனர்.

இந்தப் பிற்போக்கு, நிலப்பிரபுத்துவ, சாதி அகம்பாவ, ஆதிக்கத்தினால் ருசி கண்டு கண்டு வந்துள்ள இந்தக் கூட்டுக்கும்பல்கள் தான் தமது சகல கருத்துக்களையும் தற்காலிகமாக மறந்து, ஒன்றுபட்டு, பிரதமரின் வருகையைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்று வாய்ச் சவடால் அடிக்க முன் வந்துள்ளன.

வட பிரதேசச் சரித்திரமே இதுவரை கண்டு கேட்டுமிராத வகையில் மக்கள் வெள்ளம் மிகப் பிரமாண்டமாகக் கூடிப் பிரதமரை வரவேற்கப் போகும் யதார்த்த உண்மை இவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். இதை இவர்கள் உணர்ந்துமுள்ளனர்.

இருந்தும் தங்களுக்கும் மக்கள் செல்வாக்கு இருக்கின்றது என்ற நம்பாசையில் அறிக்கை விடவும் இவர்கள் தயங்கவில்லை.

பிரதமர் என்பவர், அவர் யாராக இருந்தாலும் நாடு முழுவதுக்குமே அவர் முதல்வர். அவர் நாட்டின் சகல பிரதேசங்களுக்கும் போக, குறை நிறைகளைக் கேட்க, மக்களைச் சந்தி உரிமையுள்ளவர்.

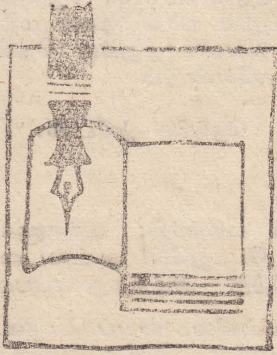
வெருட்டி, தங்களது மலிந்து போன பிற்போக்குக் கருத்துக்களைத் தமிழ் மக்களின் ஏகோபித்த எண்ணமாக உருவகப்படுத்தி, கூக்குரலிடுவது அரசியல் விவேகமல்ல. இது குழந்தைப்பிள்ளைத் தனமான 'உம்மாண்டி'ப் பயமுறுத்தல்.

இப்பகுதி மக்கள் ஒன்றைத் தெளிவாகக் கேட்க வேண்டும். நீங்கள் அரசாங்கத்தில் ஓட்டிக் கொண்டிருந்த போது-உங்கள் பிரதமர் வந்தபோது-தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர்ந்துபோய் விட்டனவா? அப்பொழுது ஏன் அவருக்கு எதிர்ப்பு இல்லை? அது மாத்திரமல்ல, உங்கள் கருத்துக்கு எதிரானவர்கள் இப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்தபோது கூட, அவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் அரசியல் நாகரிகத்துடன் நடந்து கொண்டனரே, இந்த நாகரிகம் கூடவா தமிழன் பண்பாட்டில் இல்லை?

அடுத்து அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்கு ஒன்றைக் கொண்டு வருகின்றோம். வளாகத்திற்காகச் சுவீகரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு எந்தவிதமான நட்பு ஈடும் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படிக் கொடுப்பது இந்த நாட்டு மக்களின் பொதுப் பணத்தை அவர்களின் விருப்பமில்லாமலே வீண் விரயம் செய்த தவறுக்கு ஆளாக நேரிடும். கல்வி இவர்கள் அப்பன் வீட்டுச் சொத்தா, என்ன?

எனவே புதிய யுகம் ஒன்று புலரப் போகின்றது. அதற்கான அறிஞர்கள் தென்படுகின்றன. பிரதமரைச் சகல மக்களும் வரவேற்பதும் கௌரவிப்பதும் இதைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு துவாகும்.

கடிதங்கள்

‘மல்லிகை’ இதழ்கள் கிடைத்து வருகின்றன. ‘தமிழ்- சிங்கள எழுத்தாளர் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு இதழும், புஷ்கின் சிறப்பு இதழும் சில தினங்களுக்கு முன் வந்து சேர்ந்தன. சந்தோஷம். ‘தேசிய ஒருமைப்பாட்டு இதழ்’ மூலம் சிங்கள இலக்கியம், சிங்கள எழுத்தாளர்கள் பற்றி பயனுள்ள விஷயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. பாராட்டுதலுக்குரிய நல்ல பணி. நீங்கள் தொடர்ந்து எழுதிவந்த ‘சில அபிப்பிராயங்களும் சிநேகபூர்வமான சில கருத்துக்களும்’ பலரையும் சிந்திக்கத் தூண்டும் என்று எண்ணுகின்றேன். சொல்லப்படவேண்டிய கருத்துக்களை ஒளிவு மறைவின்றி நர்மையாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

நலம்; நாடுவதும் அதுவே.

ராஜவல்லிபுரம்

வல்லிக்கண்ணன்.

மல்லிகையின் பத்தாவது வயதினைப் பூர்த்திசெய்த மலரைச் சுவைத்ததில் பெரு மகிழ்வு. மல்லிகை தனது பத்தாண்டுகளில் வாசகர் விரும்புவதை அதாவது ஜனரஞ்சகமான ஆபாச சினிமா விடயங்களைப் பிரகரிக்காது இதைத்தான் வாசகர் விரும்பவேண்டும் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டியதோடு அதே வழியில் புதிய உலகமொன்றைப் படைக்கும் புனிதப் பணியில் ஈடுபட்டு வந்ததை நான் நன்கு அறிவேன். ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட ஒவ்வொரு சஞ்சிகையாளனும் படும் அத்தனை இன்னல்களையும் மல்லிகை எதிர்நீச்சலடித்து பத்து வயதினைப் பூர்த்திசெய்தது ஒரு மகத்தான சாதனைதான்.

மல்லிகையைக் கடந்த ஐந்து வருடங்களாகவே நான் படித்திருந்தாலும் அதன் போக்கில் தெளிவும்; மாற்றங்களும் தவிர்க்க முடியாது ஏற்பட்டு வருவது கண்கூடு. போகப்போக அதிக தரத்துடனும் விடய கனத்துடனும் வெளிவந்துள்ளது. மாணவர்கள், குறிப்பாக பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு பயன்படக்கூடிய இலக்கிய கனத்துடன் வெளிவருவது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது.

‘தன்னிறைவு தேடுகிறார்கள்’ என்ற தெனியானின் சிறுகதை நன்றாக உள்ளது. இன்று பல்வேறு ஊழல் வாஸ்ப்டிகள் மத்தியில் தன்னிறைவுதேடும் பிரகிருதிகளையும் வெளிச்சத்துக்கு ‘தெனியான்’ போன்றவர்கள் கொண்டுவர முயலவேண்டும்.

‘தென்றலகம்’ கரவெட்டி

நெல்லை - நடைஸ்.

‘மல்லிகை’ மலர் பார்த்தேன். மிக மகிழ்ச்சி; உங்களுக்கு நன்றி சொல்லவேண்டும். கட்டுரைகளே போதுமே! அட்டையை இவ்வளவு அழகாக - வெளிநாட்டுத்தரத்திற்கு - அடித்தது எப்படி?

நான் நண்பர் நீல பத்மநாதனுக்கு ‘மல்லிகை’யைப் பெருமையோடு அறிமுகப்படுத்தி எழுதினேன். அவருக்கு, இனி ‘மல்லிகை’யை அனுப்புவதாகவும் எழுதினேன். இந்த மலருடன் அனுப்பத் தொடங்குவது, எவ்வளவு பெருமையாயும், மகிழ்ச்சியாயும் இருக்கிறது!

‘மல்லிகை’ மலரிலே வந்த இரு புதுக் கவிதைகள் எனக்கு ஆத்திரத்தையும் வருத்தத்தையும் தந்தன. அன்பு ஜஹர்ஷாவின் ‘பக்தி’, ‘சலனம்’ என்ற இரு புதுக் கவிதைகளே அவை.

யாரோ தனிப்பட்ட இருவரின் தனிப்பட்ட பலவீனங்களை - ஒரு குறிப்பிட்ட மத சமூகத்தின் பொதுப் பலவீனமாகக் காட்டி - அந்த இல்லாத குறையை நிவிர்த்திக்க இவர்கள் காற்றுடன் போராடுவது ஏன்? எமக்கு மத நம்பிக்கை, மதாபிமானம் இல்லை. பதோ இல்லையென்பதோ அல்லது இந்து மதத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கு இல்லை யென்பதோ இங்கு பிரச்சினையல்ல! ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகம், இப்படிப் ‘போடுதடி’யாகக் கருதப்பட இடமளிக்கலாமா? இக் குறிப்பிட்ட இரு கவிதைகளிலும் இரு முஸ்லிம் பாத்திரங்களையே வார்த்திருக்க முடியாதா? அப்படி ஏன் செய்ய முடியவில்லை? இதேமாதிரி இவர்கள் முன்புள் செய்திருக்கிறார்கள்.

இவற்றைப்பற்றி, இங்குள்ள வேறு சில நண்பர்களும் கண்டனத் தெரிவித்தனர். இப்படியானவற்றால், ‘மல்லிகை’ தனது தரத்தையும் செல்வாக்கையும் இழந்துவிடக்கூடாது.

திருமலை

சாந்தன்

பத்தாண்டுக் காலம் தன்னந்தனியாக ஒரு பத்திரிகையை நடத்திவரும் உறுதிப்பாடும், விடாமுயற்சியும் பாராட்டிற்குரியன. தசாப்தம் தாண்டிவிட்ட மல்லிகைக்கு இனிப் பாலரிஷ்டம் ஏற்பட இடமில்லை. மிக விரைவில் அது வாலிபப் பருவமடைந்து மேலும் பல பயனுள்ள தேசியப் பணிகள் ஆற்ற முன்னணியில் நிற்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

வளர்க மல்லிகை

கொழும்பு 13

எஸ். ரி. சிவநாயகம்.

சிந்தனை சுதந்திரம் கருத்துப் பரிமாற்றம் பற்றி சில சிந்தனைகள்

★

— ஜேம்ஸ் அல்ட்ரிஜ்

மேற்குலகில் உள்ள சிலர் சில கருத்துக்களைக் கூற ஆரம்பித்துள்ளனர். இக் கருத்துக்கள் சமாதானத்துக்கான ஆர்வத்தை வெளிக்காட்டுவதாகவில்லை. மாறாகக் கெடுபிடிப்போருக்கான ஆர்வத்தையே தொனிக்கச் செய்கின்றன. 'ரஷ்யாவுடன் மேற்குலகம் கடுமையாக நிற்கவேண்டும். முடிவமைதிக்காகப் பெரும் நிபந்தனைகளை விதிக்க வேண்டும்' என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இன்றைய நாட்களில் பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் சர்வதேச விவகாரங்களில் ஒன்றை ஏராளமாக வாசிக்க முடிவதில்லை. 'மேற்குக்கும் கிழக்குக்கும் இடையில் சுதந்திர பூர்வமான, தகவல்களும் செய்திப் பரிவர்த்தனைகளும் இருக்க வேண்டும்' இதுதான் அந்த ஒன்று. இதுதான் முடிவமைதிக்காகக் கூறப்படும் பெரும் விலை. இதன் நோக்கம் தெளிவானதே. கெடுபிடி யுத்தம் உலகைவிட்டு ஒழிந்து போகக் கூடும். ஆனால் மேற்குலகில் உள்ள சிலர் அதை வேறொரு வழியில் புத்தி ஜீவிகளின் வழியே நடாத்த விரும்புகிறார்கள்.

அதனால் இப்பிரமுகர்கள் குறிப்பிடும் 'கருத்துக்களின் கட்டுப்பாடற்ற பரிவர்த்தனை' என்பதை சற்றுக் கூர்ந்து கவனிப்பது நல்லது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் கட்டுப்பாடற்ற நிலவும் கருத்துக்களைப் போன்றவை, சோஷலிச உலகிலும் பரவவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் அவர்கள். இன்று நமது முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில்

நிலவும் சுதந்திரமான கருத்துக்கள்தான் என்ன? யுத்தம் பற்றிய பேச்சுகள், வன்முறை, விடாப்பிடியான ஈனச் செயல்கள், தன்னலமிக்க அரசியற் கிளர்ச்சிகள், கொச்சைத்தனம், ஊழல்கள், சிறுவர்களின் விலங்கியல் போக்கு இவைதான் நமது சுதந்திரமான கருத்துக்கள். இத்தகைய கருத்துக்கள் சோஷலிச உலகிற்குத் தேவையில்லை. மேற்குலகில் உள்ள நமது சுதந்திரமிக்க சிந்தனையாளர் நமது மேற்குலகின் டெலிவிஷன் நிகழ்ச்சிகளை சோஷலிச நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும் காட்டப்பட வேண்டும் என்று மடத்தனமான கனவு காண்கிறார்கள். நமது டெலிவிஷன் நிகழ்ச்சிகள் எத்தகையவை?

நமது டெலிவிஷன் நிகழ்ச்சிகள் சிறந்தவைதான். அவை பெரும் ஆர்வமுடன் கவனிக்கப்படுகின்றன என்பதும் தெரிந்ததுதான். ஆனால் இவற்றில் பெருவாரியான நிகழ்ச்சிகள் ஈனச் செயல்களையும் மனிதப் பண்புகளை அபாயகரத்துக்கும் சீரழிவுக்கும் கொண்டுசெல்லும் தன்மைகளையும் கொண்டவை.

வன்முறைக் குற்றங்களுக்கும் டெலிவிஷனுக்கும் இடையிலான தொடர்பு குறித்து அண்மையில் 'டைம்ஸ்' பத்திரிகையில் விவாதிக்கப்பட்டது. பெரும் அமெரிக்க டெலிவிஷன் கம்பனிகள் அனைத்தும், டெலிவிஷனுக்கும் வன்முறை அதிகரிப்புக்கும் இடையில் நேரடித் தொடர்புகள் உள்ளன என்ற கூற்றை

ஓத்துக் கொண்டுள்ளன என்று லண்டன் 'டைம்ஸ்'லில் அமெரிக்கா விவிரிந்து வெளியான செய்தி தெரிவிக்கிறது. இச் செய்தி வெளியானதும், டெலிவிஷனுக்கும் குற்றச் செயல்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பை மறுத்த பிரிட்டனில் உள்ள பெரும் டெலிவிஷன் கம்பனியின் அதிபருக்கும் பிரிட்டனில் தனிப் பெரும் விமர்சகரான மில்டன் ஷூல்மானுக்கும் இடையில் கார சாரமான கடிதப் பரிமாற்றங்கள் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் நிகழ்ந்தன.

பிரிட்டனிலும் அமெரிக்கா விலும் குற்றச் செயல்கள் அதிகரித்துள்ளன; இவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் டெலிவிஷனல் பாதிக்கப்பட்ட 21 வயதுக்குட்பட்டவர்களே என்பதற்கு ஷூல்மானின் கடிதங்கள் சான்று பகர்கின்றன. ஒரு நாளில் நமது டெலிவிஷனில் காட்டப்படும் நிகழ்ச்சிகளில் பாதி கொள்லை, கொலை, இயற்கை மீறிய பாலியல், வன்முறைச் சம்பவங்களைக் கொண்டவை. இதே குற்றச் சம்பவங்கள் தாம் ஓராண்டில் நமது இளைஞர்களிடையில் 17 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. 1956-ல் வர்த்தக ரீதியான டெலிவிஷன்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது முதல் இத்தகைய குற்றச் சம்பவங்கள் அறுநூறு சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளன. 1973-ல் குற்றச் செயல்கள் காரணமாக நமது நீதிமன்றங்களுக்கு வந்தவர்களில் பாதிப்பேர் 21 வயதுக்குட்பட்டவர்களே.

மில்டன் ஷூல்மன் டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் இவ்வாறு கூறுகிறார். 'தேச மளாவிய வகையிலான வன்முறைகளைத் தூண்டும் நிகழ்ச்சி

களை டெலிவிஷன்கள் நிகழ்த்துமானால், நாம் ஏதாவது செய்யத்தான் வேண்டும்; டெலிவிஷனைத் துறந்து விடுதல் மிகப் பொருத்தமானது' இன்னொரு பிரபல விமர்சகரான லண்டன் 'ஈ வினிங் ஸ்டான்டர்' டைச் சேர்ந்த அலெக்ஸான்டர் வாக் கரும் நமது திரைப்படங்களில் காணப்படும் வன்முறைச் சம்பவங்கள் குறித்து இதே மாதிரியான தாக்குதலைத் தொடுத்துள்ளார்.

மேற்குலகின் மிக மோசமான வன்முறை நிகழ்வுகளுக்கு மத்தியில் நாம் வாழ்கின்றோம் என்பதை யாரும் மறுக்கப் போவதில்லை. இன்று நமது சமுதாயத்தின் நாலா பக்கங்களையும் பாளிஸ்ட் நிறுவனங்கள் நெருக்கி வருகின்றன. அவை ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்கான பயமுறுத்தல்களை விடுக்கின்றன. 'கட்டுபாடற்ற சிந்தனை, கருத்துகளின் பரிமாற்றம்' என்ற நாமத்தில் வன்முறைக்கும் பல தகாரத்திற்கும் ஈனச் செயல்களுக்கும் தூபமிடும் கருத்துக்களைப் பரிமாற்றம் செய்விப்பதற்கு நேர்மை உள்ளம் படைத்தவர்கள் இரையாகப் போவதில்லை.

தமிழில்: யாதவன்

மனித வாசனை

என்பாடல்களில்
மணப்பது
ஓடிகோலோன் அல்ல
உழைக்கும் மனிதன்
உதிர்க்கும்
வியர்வை நெடி.

ஸஹீன்

படம் தொடங்குவதற்கு இன்னும் சிறிது நேரம்தான் இருந்தது. இரண்டாம் வகுப்பு டிக்கட், கலரிக்கு அடுத்த வரிசையில் தான் இடம்கிடைத்தது. அகில உலக நாடுகளின் திரைப்படவிழாத் 'தங்கமயில்' பரிசினைப் பெற்ற படம். சன நெருசல் அதிகம்தான். நான் இருந்த கதிரை வரிசையின் இருபக்கத்திலும் இடங்கள் காலியாக இருந்தன இன்னும் பத்து நிமிஷங்கள் இருந்தது படம் டிக்கட்.

கலரியில் இருந்து சிகரட், பீடி ஆகியவற்றின் புகை எழுந்து வெண்திரையை இன்னும் வெண்மையாக்கியது. புகையின் நாற்றம் எனக்குச் சகிக்க முடியவில்லை.

'இந்தக் கதிரையில் யாரும் இருக்கிறார்களா?'

பார்த்தேன் ஒரு நவமான மனிதர்.

'ஒருவரும் இல்லை. விரும்பினால் இருக்கலாம்'

அவர் எனது வலது புறத்திலிருந்து கொண்டார். விரல்களுக்கிடையில் புகை கக்கிய சிகரட்டை 'தம்' இழுத்துக் கொண்டார். நாற்றம் பிடியாத படியால் இடதுபக்கமாகச் சரிந்து கொண்டேன்.

'தம்பி இன்றுதான் கடைசி நாவாம். மேல் வகுப்புக்கு டிக்கட்

இல்லையாம். அதனால்தான் இரண்டாம் கிளாசுக்கு வந்தேன். கலரிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கவேண்டி இருக்கு'

அவர் தனது பச்சை நிறக் கழுத்துப்பட்டியை தளர்த்தி விட்டுக் கொண்டார். கலரியில் இருந்த ஒருவன் வெற்றிலைத் துப்பலை நிலத்தில் துப்பினான். அதைப் பார்த்து முகத்தைச் சுளித்தேன்.

'பாத்தீரோ தம்பி. ஒரு நாகரிகம் தெரியாத மனுசன்களாய் இதுகள் இருக்குதுகள். மனுசர்கள் இல்லை இதுகள் மாடுகள்'

நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. மூன்று பேர் வந்தார்கள். எனது இடது புறத்தில் இருந்த கதிரைகளில் அமர்ந்துகொண்டனர். அவர்களது உருவம் தொழில் செய்து களைத்தவர்களாயும், சிறிது தண்ணி போட்டு இருப்பவர்கள் போலும் காணப்பட்டனர். விசிறியின் காற்று வேகத்துக்கு தாக்குப்பிடிக்காமல் தலைமயிர் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

'பார்த்தீரோ தம்பி, பக்கத்திலே வந்து இருக்கிற ஆட்களை; நிறை தண்ணியிலே. சாராய வாடை அடிக்கிறது'

நான் இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்துக்குச் சரிந்துகொண்டேன். மூன்று

நாலு பெண்கள் வந்தார்கள். நானும் பக்கத்துக் கதிரை நண்பரும் கால்களை ஒதுக்கி அவர்கள் போவதற்கு இடம் கொடுத்தோம். வெறியர்கள் கால்களை ஒதுக்கவில்லை. பெண்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு அவர்களின் கால்களில் உரசிக்கொண்டு போய் இருந்தனர்.

'பெண்கள் வருகிறார்கள் என்று கொஞ்சம் கூட மரியாதை இல்லாமல். கலரியில் இருக்க வேண்டியவர்கள் எல்லாம் இங்கு வந்துவிட்டார்கள். காசு பணம் வந்தால் மட்டும் போதாது. பண்பாடு வரவேண்டும். கலரியில் இருந்து இங்கே வந்துவிட்டனர். ஆனால் கலரிக் குணம் இன்னும் போகவில்லை. நான் அதிகம் பேசுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். நான் உண்மையில் இந்தப் படங்கள் பார்க்கிறது இல்லை. ஏதோ 'தங்கமயில்' பரிசு வாங்கியதாம். ஆனபடியால்தான் வந்தான். உலக நாடுகளில் இலங்கை நல்ல இடத்தை எடுத்தாலும் இந்த வெறியர் போல பண்பாடு தெரியாத இரண்டு பேர் இருந்தால் போதும்; நாட்டின் மரியாதை அந்தஸ்து எல்லாம் காற்றிலே போய்விடும்'

கண்ணாடியைக் கழற்றி முகத்தைத் துடைத்தார்.

'நீங்கள் நேரத்தோடை வந்திருந்தால் மேல்வகுப்புக்கு டிக்கட் கிடைத்திருக்கும். வசதியாய் இருந்திருக்கலாம்'

'அது சரிதான் தம்பி. நாங்கள் எந்த வகுப்பிலே இருந்தாலும் பண்போடை இருப்பம். நான் எங்கை படிச்சுணை தெரியுமோ? ஒக்ஸ்வோட் யூனியே சிற்றியிலே. ஒக்ஸ் வோட்டிலே தனியப் புத்தகப் படிப்பு மட்டும்

இல்லை. பண்பாடு, சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் சொல்லித் தருவார்கள். உலகத்தில் பண்பாட்டை, நாகரிகத்தை, மற்றவர்களை மதிக்க, நாட்டுக்கு, தேசத்துக்கு மரியாதைகொடுக்க இப்படிப்பட்ட நற்பண்புகளையும் போதிப்பார்கள். அதனால்தான் ஒக்ஸ்வோட்டில் படித்தவன் மனிதனாகிறான். இந்த இடத்திலும் சரி பல்க்கனியிலும் சரி நான் ஒக்ஸ்வோட் மனிதன் தான். என்னை உருவாக்கியது ஒக்ஸ்வோட்டான். அங்கை பாரும் தம்பி இஞ்சை வந்தும் பீடி குடிக்கினம். நான் எங்கையுமே 555 தான் பத்தவைப்பன், பீடிப் புகை வயிற்றைக் கும்பட்டும். புலி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னுமோ? கலரியில் இருக்கிறவர்களுக்கு காசுவந்தால் எங்கையும் போய் இருப்பார்கள். ஆனால் பண்பாடு வருமா? இதிகள் எங்கே போனாலும் தன்மையில் தான் இருப்பினம். தமது நாயைக் குளிப்பாட்டி, கோயாப் புடரைப் போட்டாலும் நாய்க்குரிய குணம் போகுமோ? உதுகள் திருந்தாத சாதிகள்; திருத்த மூடியாத சாதிகள். நானும், ஏன் நாங்களும் இலங்கையர்கள்தான், உதுகளைப் பார்க்கிற பிறநாட்டவன் எங்கனையும் என்னைப்போலே படித்தவர்களையும். அதுவும் ஒக்ஸ்வோட்டிலே படித்தவனையும் ஒன்றாகத்தான் நினைப்பான். மரியாதை போகிறது. நான் சொல்கிறது சரிதானே?'

நான் தலையாட்டினேன். அவருக்கு உஷார்வந்துவிட்டது.

'தம்பி முதலில் நாங்கள் பிறந்த வீட்டை, தாயைத், தந்தையை மதிக்க வேண்டும். இனத்தை மதிக்க வேண்டும். நாட்டை, அரசாங்கத்தை

மதிக்கவேண்டும். இவைகளை மதிக்கத் தெரிந்தால்தான் பண்பாடு, நாகரிகம் வளரும், அதைச் செய்யாமல் சும்மா தண்ணியைப் போட்டுக்கொண்டு நாலுபேர் இருக்கிற இடத்திலே நடனம் ஆடக் கூடாது தம்பி'

எனக்கு இடது பக்கத்திலிருந்து மூவரில் ஒருவர் குமட்டிக் கொண்டிருந்தார். சாராய நாற்றமும் கசிப்பு வாடையும் மூக்கைத் துளைத்தன.

'பார்த்தீரோ தம்பி வயிற்றைக் குமட்டுது. என்ன செய்துகிறது..... கர்மம்'

எனக்குக் கஷ்டமாய் இருந்தது. இடது பக்கமே நான் பார்க்கவில்லை. எனது வலது பக்கத்திலிருந்தவர் அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்.

ஆ 'என்ன தம்பி அங்காலே சர்க்காமலே இருந்துவிட்டீர். பின்னால் இருந்த பெண்களைப் பற்றி ஏதோ சொல்லிக் கொண்டு இருந்தனர். பெண்களை மதிக்கத் தெரியாதவர்கள். பெண் என்றால் தாய். நாங்கள் பிறந்த நாட்டைக்கூட தாய்நாடு என்கிறோம். அந்தக் காலத்தில் வெள்ளையன் ஆட்சியில் இப்படி நடக்க இடம் கிடைக்குமோ? சுதந்திரம் கிடைத்தபடியால்தான் இந்தக் கஷ்டம் எல்லாம். நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து குட்டிச் சுவராய் போறதிலும் பார்க்க சுதந்திரம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்'

'அப்பிடி என்றால் வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்திருந்தால் நல்லது என்று சொல்கிறீர்களோ?'

'ஓம்; சத்தியமாக அவர்கள் இருந்திருந்தால் இந்தவிதமான

தொல்லைகள் வராது. கிட்டத்தட்ட நாலாறு வருடமாக வெள்ளைக்காரர்களின் ஆட்சியில் நாங்கள் பண்பாடுகளைப் பழகிக் கொண்டோம். கிளப்புகளுக்குப் போய் அங்கே வில்கி பருகி, சினேகிதர்களின் மனைவிமார்களுடன் கதைத்து, அணைத்து, நடனம் ஆடி மகிழ்ந்திருக்கிறோம். இப்ப அந்தப் பண்பாடு இல்லாமல் போய்விட்டது, இப்ப அப்பிடி அந்த வேலைகளுக்கு இடம் இல்லாதபடியால் நடுத்தெருவில் நடத்தவேண்டிய உள்ளது'

'சரிதான்'

'தம்பி என்னைப் பிழையாக விளங்கிவிடக் கூடாது. ஒரு சுதந்திர இலங்கையன் என்று எண்ணும்போது பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால் சுதந்திரம் கிடைத்தபின்பும் ஆங்கில ஆட்சி போல நாட்டை வழி நடத்தி இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பண்பாட்டை வளர்த்து தொடர்ந்து அந்த ஆட்சியியல் முறையில் நாட்டை வழி நடத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அதை விட்டு விட்டு சும்மா எங்கடை இனம். எங்கடை தேசம் என்று கண்மூடிக்கொண்டு பெருமை பேசித் திரியக்கூடாது'

கண்ணடியைக் கழற்றித் துடைத்துத் தனது பச்சைக் கழுத்துப் பட்டியைத் தடவிக் கொண்டு அவர் தொடர்ந்தார்.

'என்னத்தைச் செய்தாலும் வெள்ளைக்காரருடைய ஆட்சியியல் போல் ஒரு அரசாட்சியும் வராது. அவர்களுடைய நீதி, நியாயம், பண்பாடு, எல்லாம் எவ்வளவு விசேஷம் தெரியுமோ? என்னத்தைச் செய்தாலும் அவர்களைப் போல ஆட்சி செய்யத் தெரியாது. அவங்கள் உல

கத்தையே ஆண்ட பரம்பரை. அரச பரம்பரை. சீ வெக்கமா இருக்கிறது. ஒரு விதத்திலே சத்தந்திரம் கிடைத்தது நடட்டம் தான்'

நான் பேசாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

'என்றாலும் நான் நாட்டையும் இலங்கை மாதாவையும் மதிக்கிறேன். இடது பக்கத்திலுள்ளவர்களால்தான் இந்த நாட்டுக்கு அவமரியாதை'

படம் தொடங்குவதற்கான மணி ஒலி. இடது புறத்திலிருந்து சாராயவாடை வீசிக்கொண்டே இருந்தது. வெளிச்சம் மறைந்தது. வெண்திரையில் தேசியக் கொடி. நான் எழுந்து நின்றேன். கலரியில் இருந்தவர்களும் எழுந்து நின்றார்கள். இடது புறத்திலிருந்த வெறியர்களும் தங்களது வாயில் புகைந்து கொண்டிருந்த சிகரட்டை நிலத்

தில் எறிந்துவிட்டு நிற்க முடியாத நிலையிலும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். நான் நாட்டின் தேசியக் கொடிக்கு மௌனஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டிருந்தேன்.

'தம்பி உம்மிடம் நெருப்புப் பெட்டி இருக்கிறதோ'

திரும்பிப் பார்க்கிறேன். எனது கதிரைக்குப் பக்கத்தில் இருந்த ஓக்ஸ்வோட் பண்பாட்டு மனிதர் வாயில் ஒரு சிகரட்டை வைத்துக்கொண்டு கதிரையில் இருந்தபடி என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார். தேசியக்கொடி அஞ்சலிக்குப் பின் கதிரையில் இடது புறமாகச் சாய்ந்து இருந்து கொண்டேன்.

அந்தப் பரட்டைத் தலையர் களிமிருந்து வந்துகொண்டிருந்த சாராய நெடி இப்பொழுது என் மனதில் குமட்டலாகத் தெரியவில்லை.

மல்லிகை

ஆசிரியர்: ஓபரீனிக் ஜீவா

கலை
இலக்கிய
மாத இதழ்

யாழ்ப்பாணம்

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தை அப்படியே மாற்றியமைத்துக் காட்டும் வல்லமை மல்லிகைக்கு உண்டு.

ஈழத்து இலக்கிய உலகை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய சம்பீரத்துடனும் தீர்க்கமான எதிர்காலச் சிந்தனையுடனும் இடையறா உழைப்புடனும் நோக்குகின்றோம்.

இதில் பங்கு கொள்ளச் சம்மதமா?

புதிய யுகத்தைப் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்பும் சகலரையும் நேச உணர்வுடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

சவப் பெட்டி

மு. கனகராஜன்

பஞ்சப் பொதியொன்று காராகிக் கங்கையில் நீர்க்கோடி முக்கும் நளிணம்; காரின் மிதப்பு. பின் ஆசனத்தில் 'டிப்ளோமசி' யைத் தன் கரத்தில் அநாயாசமாகப் படரவிட்டு வீற்றிருக்கும் அமைச்சர் ராமசாமி. கார் நிற்க — யாரோ ஓடோடி வந்து கதவைத் திறக்க, மிடுக்குடன் இறங்கினால் — புடை சூழ்ந்து ஆயிரம் குழைவுகள். தயவுக்காய், உதவிக்காய், சலுகைக்காய், கடைக்கண் வீச்சுக்காய் தவமிருக்கும் வெள்ளை தரித்த 'கொக்குகள்'. ஜே! கைதட்டல்! வானவெடி!

திடுக்கிட்ட விழிப்பில் — சிதறிய சொர்க்கம். சாணத் தரையில், அதே மட்டிக் கடதாசியில், தன் கையே தலையணையாய்க் கொண்ட ராமசாமி!

'சே!'

'என்ன தூக்கத்தில் ஏதோ சொன்னீங்களே'

'அழகான ஒரு சொப்பனம் வேலம்மா. நான் மந்திரியாகி, தேர் மாதிரிக் காரில ராசா மாதிரிப் போறேன்... என்னைச் சுத்தி சனங்க.....'

'ம்! நீங்க சொப்பனம் மட்டும்தானே காணுறீங்க; மஸ்கெலியா தம்பி வீட்டுக்குப்

போயிருந்தப்போ, அவன் ஒரு மீட்டிங்கில பேசிஞன் 'நாங்களும் இந்த நாட்டில மந்திரியாகலாம்'னு. சரிசரி முகம் கழுவிட்டு வாங்க'

கிணற்றில் குனிந்து நீரளளும் போது நெஞ்சுள் சுருக்கென முள்ளின் பாய்ச்சல். குடிசைக்குள் வந்தபோது, சுண்டியிழுக்கும் அது அவனை உட்காரவைக்கிறது. வாதையின் வியாபிதம்.

'நெஞ்சு வலி தாங்க முடியலே'

'இருங்க சுடுதண்ணி வச்சு தரேன்'

'ஐயோ அம்மா! — முனகலோடு படுத்த பின் 'வேலம்மா போய் ஐயாகிட்ட சொல்லு'

ஓடிஞள்.

'இப்படி வலிக்குதே, ராத்திரி சாப்பிடாததாலயாயிருக்கும்'

நோவோடு கலக்கும் இரவு நெடுநரம் நடந்த விழாவின் நிழலாட்டம். கண்களில்:-

பொழுது மங்குவது நானைய விடிவுக்காகத்தான். மேற்கு மூலையின் மேகங்களை கிரணங்கள் முனைந்து முனைந்து விலக்கு

வது தம் ஒளியைப் பாய்ச்சுவ தற்காகத்தான். உயர் தென்னை, கமுகுகளை ஊடுருவிக் கொண்டு அவை பூமியில் பாய்கின்றன.

மஞ்சள் கிரணங்களிற் குளித்து நிற்கும் அந்தப் புத்தம் புதிய கட்டிடமே 'மேர்க்கூரி' ஒளிச் சந்தனத்தைப் பூசிச் சிரித்தது.

சோடனைகள், தோரணங்கள், ஒலி பெருக்கிகள், சினிமாப் பாட்டுகள்—கோலாகலம்!

கல்யாண வீட்டின் குதூகலமா?

'கிறூர்', 'ந்ரம்பட்', 'பேண்ட்', 'கிளரினற்', 'ட்றம்' 'பொங்கொல்', 'வயலின்', 'தப்ளா' என ஏராளம் இசைக் கருவிகள் வந்து இறங்குகின்றன. 'பைலா' சக்கரவர்த்திகளும், பெர்ப் இசைத் திலகங்களும் வந்துவிட்டார்கள்.

'முகாந்திரம் ஐயாவும் வருகிறதா?' யாரோ.

'அரிசி, உப்பு, புளி, மிளகாய்க்கெல்லாம் தவண்டையடிப்பது நாங்கள்தானே..... அவருக்கென்ன, விருந்து!'

'அவங்கனையெல்லாம் ஏசிக் கொண்டு பிறகேன் கூட்டம் பார்க்க வரவேணும்?'

'வாழ்த்துவதற்கில்ல, வீட்டிலிருந்தால் பசிக்கும்; இந்த வேடிக்கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே இரவைக்குப் பசியை மறக்கலாமே, அதனால்தான்'

'ஒரு சினிமா நடிகை 'ஜிலு ஜிலு' வென வந்திறங்குகிறாள்.

மக்களின் கூட்டம். 'நஷுத் ரங்கை' சம்மா தரிசிக்கும் சந்தர்ப்பம்.

ராமசாமி மாடியில் வந்து நின்று பார்க்கிறான். 'ஜே ஜே'

எனத் திரளும் மக்களைக் காண மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது. கண்ணுக் கெட்டிய தூரமெங்கும் 'பல்பு' களின் அலங்காரம்.

'ஓ! இவ்வளவு கண்ணும் கருத்துமாய் வேலையைக் கவனித்தும் அங்கே ஒரு பல்பு எரியாமலிருக்கே!.....'

அவ்விடத்துக்கு இறங்கி ஓடி ஒரு புதிய பல்பைப் பொருத்துகிறான்.

அங்கிருந்து பார்த்தால் கட்டிடத்தின் ஜோதிமய மின்னல்; ராமசாமியின் நெஞ்சப் பூரிப்பு; அவனது உழைப்பு.

அக்கட்டிடத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் அவனுடைய வியர்வை கலந்திருக்கிறதே. அதன் சோடனைகளில், அலங்காரங்களில், அழகில் எல்லாமே அவனது கைவண்ணமே பளிச்சிடுகிறது. நினைக்கும்போது தானே அந்தக் கட்டிடத்தின் சொந்தக் காரன் போலும் நெஞ்சவிம்மல்.

அதோ முதலாளி. அவரில் கொலுவிருக்கும் இரத்தினபுரி மாணிக்கங்களும், தங்கச் சங்கிவியும், மோதிரங்களும் வண்ணங்களை அள்ளி வீசும் அழகு. 'பிரிஸ்ட்'ன் ஒளி ஜாலம்! அவர் யாரைத் தேடுகிறார்? வேறு யாரை? எல்லாம் ராமசாமியைத்தான்.

'இந்த ராமசாமி இல்லாட்டி என் எசமானுக்கு கையும் ஓடாது, காலும் ஓடாது' அவன் மாடிக்கு விரைகிறான்.

ராமசாமி அந்தக் குடும்பத் தோடேயே ஒன்றியவன். முதலாளியின் பிள்ளைகளை தோளிலும், மார்பிலும் சுமந்து சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்தவன். அவனை, அவர் தமது நண்பரின் எஸ்டேட்டிலிருந்து சிறுவயதி வேயே கொழும்புக்குக் கூட்டி

வந்தார். இப்போது, தான் மஸ்கெலியாவிலுள்ள ஒரு எஸ்டேட்டில் பிறந்தது கூட ராமசாமிக்கு மறந்துவிட்டது. தான் கொழும்பில் முதலாளி வீட்டில் செய்வது தனது அப்பாவும் அம்மாவும் செய்தது போன்ற கூலி வேலையல்ல என்று அவன் நம்பினான். தேசத்தின் எழுபது வீத வருமானத்துக்குத் தன் பெற்றோர் உழைத்ததெல்லாம் அவனுக்குத் தெரியாது. இந்தப் 'பெருமையான' வாழ்வைத் தனக்குத் தந்த முதலாளியின் இன்பம் தன் இன்பம் என அவன் பூரித்தான்.

வாத்தியங்கள் முழங்கத் தொடங்கின. பாடகர்கள் மேடையை நிறைத்துவிட்டார்கள்.

வெளியே தெருவெங்கும் முண்டியடித்துக் கொண்ட சனக்கூட்டத்தில் ஒரு மனுஷி மயங்கி விழுகிறாள் பகல் பட்டினியால். பரபரப்பு!

மாடியறையில் பிரமுகர்களுக்காக 'பிறண்டி', 'விஸ்கி', 'ஜின்' என்று சீர்ப்படுத்துகிறான் ராமசாமி. முக்கைத் துளைக்கும் பொரியல்களின் வாசனை.

மக்கள் கூச்சலிட்டார்கள். பொரியல்களைக் கொண்டுவரச் சொல்லியல்ல, தங்களுக்குப் பிடித்தமான 'பைலா' 'பொப்' பாடல்களை இசைக்கச் சொல்லிக் கேட்டுத்தான்.

அந்தச் சினிமா நடிகையும், 'பெல் பெற்றம்' அளிந்த ஒரு 'புரொடியூசர்'ரும் 'டுவிஸ்டர்' மயமாகிறார்கள்.

'அவர்கள் கணவனும் மனைவியுமா?' கூட்டத்தினருந்த ஒருத்தி தன் கணவனிடம் கேட்டாள். அவன் சிரித்தான்.

திடீரெனப் பரபரப்பு. பொலீசாரின் உசார். 'முகாந்திரம்' வருகிறார். நாடு சுதந்திரம் பெற்று, குடியரசாகிவிட்ட பின்னும் கூட அவர் தன் பெயரோடு 'முகாந்திரம்' என்ற சீமை நெடியை விட்டுவிடுவதாயில்லை.

வரவேற்புக் கீதம் இசையாய்ப் பொழிகிறது. முகாந்திரம் மேடைக்குப் போனபின் மீண்டும் கலகலப்பு. அனைத்துப் பிரமுகர்களும் குழுமுகிறார்கள். முதலாளி நடுநாயகமாக அமர்ந்திருக்கிறார். ஹீரோ! அவர் செய்யாத வர்த்தகமே இல்லை. ஏஜன்சிகள், இறக்குமதி, புடவை 'எம்போரியம்', மதுக்கடை, பலசரக்கு, பேக்கரி, ஹோட்டல், 'புக்கி'..... எல்லாமே செய்தாகி விட்டது. இனியும் இவ்வாறான வியாபாரம் செய்யும் 'கதி'யில் நாடு இல்லை என்பதோடு, தனிப்பணப் பெட்டிகள் கொழுக்கும் நிலை மாறுகிறது என்ற உண்மையையும் அவர் உணர்ந்துவிட்டார். அதனால்தான் இந்தப் புதிய 'பிஸினஸ்' இனி பிஸினஸ்களை நம்ப முடியாதென்றும் அவருக்குத் தெரிகிறது. 'அடுத்த தேர்தலில் போட்டியிட்டு எப்படியும் ஒரு மந்திரியாகிவிட வேண்டும்' என்ற தீர்மானத்தில் இப்படிப் பணத்தை வாரி இறைத்துத் 'தூண்டிலைப்' போட்டு வைக்கிறார்.

பேச்சாளர்கள் முழங்குகின்றார்கள். அவர்கள் முதலாளியையும், கட்டிடத்தையுமே வருணிக்கிறார்கள். ராமசாமியின் நெஞ்சு விம்முகிறது.

அந்தக் கட்டிடத்துக்கான அத்திவாரத்தை அவன் வெட்டியிருக்கிறான். அப்போது ஒரு நாள் அவனுடை வலது காலில் மண்வெட்டி பாய்ந்து இரத்தம் ஓடையெனப் பெருகிற்று. அந்த இரத்தத்தின் மீதே இக்கட்டி

டம் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. சுவருக்குக் கல் சுமக்கும்போது, மேலேயிருந்து அவனது மனைவியின் தலையீதே ஒரு கூடைக் கற்கள் சரிந்து அவளின் தலையும் பிளந்ததுண்டு. இரும்புச் சட்டங்களைப் பொருத்தும் போது ராமசாமி தவறி வீழுந்ததால், இடது தோள்பட்டை பெயர்ந்து இன்னமும் அந்த எலும்பு நெருடிக் கொண்டேயிருக்கிறது. கூரை வேய அடுக்கியிருந்த ஓடுகளைச் சுமந்தபோது உள்ளேயிருந்து சீறி வந்த பாம் பால் தீண்டப்பட்டு அவன் இரு தினங்களாக மூர்ச்சித்துக் கிடந்திருக்கிறான் அப்படியாக இரத்தமும், தசையுமாக உருவான கட்டிடம்.

‘முகாந்திரம்’ பேசுகிறார்—

‘.....இதோ இருக்கும் சமரநாயக்கா முதலாளி நாடறிந்தவர். இவரைப் போன்ற உத்தமரைக் காண்பதே அரிது. இவர் இந்தத் தேசத்திற்கு எவ்வளவோ சேவைகளைச் செய்திருக்கிறார். நவ ஈழத்தை நிர்மாணிப்பதில் இவர் முன்னணியிற் திகழ்ந்திருக்கிறார். இவரின் கடும் உழைப்பினால்தான் இந்தக் கட்டிடமே இத்தனை கம்பீரமாக வானோங்கி நிற்கிறது. இவ்வளவு பெருமைமிக்க சமரநாயக்க முதலாளி இன்று இப்புதிய வர்த்தக ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார். அவரின் வர்த்தகம் ஆண்டவன் கிருபையால் வளர்ந்தோங்க வேண்டும். இவ்வர்த்தக நிலையமானது .....’

முகாந்திரத்தின் புத்தியில் அப்போதுதான் ஒரு விஷயம் தட்டுப்படுகிறது.

‘ஓ! நான் என்ன பேசுகிறேன்? இந்தத் திறப்பு விழாவில் இப்படிப் பேசுவது சரியா? இது என்ன வியாபாரமா? ....’

ஒரு கணம் அவர் தடுமாறிப் போகிறார். ‘என்ன இழவானாலும் விவசாயம், பயிர்ச்செய்கை, தேச நலன், உழைப்பு, பொறுமை, தன்னிறைவு என்று நாளைக்குப் பேப்பரில் வரக்கூடியதாகப் பேசலாமென்று வந்தால், இதைத் திறக்கச்சொல்லி சமரநாயக்கா என்னை மாட்டி வைத்துவிட்டானே, சரி, பறவாயில்லை சமாளிக்கலாம்’ என்று முகாந்திரம் தம்மை ஒருவிதமாகச் சரிக்கட்டிக் கொண்டு பேசி முடித்துவிட்டு, நிலையத்தை சம்பிரதாய பூர்வமாகத் திறக்கிறார்—

அந் நிலையத்தின் அகன்ற வாயிலை அழகிய வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட ஆனால் தடித்த பச்சைச் சீலையொன்று மறைத்துக் கொண்டு தொங்குகிறது. அதன் முன்னே குறுக்காகக் கட்டப்பட்ட பள பளக்கும் பொன் வண்ண நாடா. மேலே முகாந்திரத்தின் பெயர், கபநேரம் அனைத்தும் எழுதப்பட்ட வெண் பதாகை.

முகாந்திரம் நாடா வை வெட்டுகிறார். குத்துவிளக் கொன்றை ஏற்றுகிறார்.

இது மங்கல விளக்கா என்றெண்ணும் போது சிரிப்பு வருகிறது. மங்கலத்துக்கு மட்டுந்தான் நெய் விளக்கா!

ஒலி பெருக்கியில் கைதட்டலின் முழக்கம்.

சுருக்கிட்ட நைலோன் கயிற்றை இழுத்துத் திரைச் சீலையை அகற்றினால், உள்ளே—

பெரிய பெரிய சீசாக்களில் மலர்க் கொத்துக்கள்; வளையங்களாய்க் கட்டப்பட்ட வண்ணப் பூக்கள்; இடமும் வலமுமாய் சோடியாக வைக்கப்பட்ட ஒரு வித கனத்த வஸ்துவால் செய்

யப்பட்ட 'தந்தங்கள்' எவர் சில்வரினான மெமுகுவர்த்தி 'ஸ்ராண்டுகள்'; இவற்றிற்கெல்லாம் சிகரமாய் கண்ணைப் பறிக்கும் அழகுடன் சந்தனம், தேக்கு, முதிரை மரங்களால் உருவான, வேலைப்பாடுகள் மிக்க பிரேதப் பெட்டிகள்!

சவப்பெட்டிக் காட்சிக்கு இந்தப் பெருவிழா!

முகாந்திரம் பெட்டிகளைப் பார்வையிடுகிறார். பெட்டிகளுக்குள் 'சிலக்' மயமான 'குஷன்' களைத் தொட்டுப் பார்க்கிறார். சவப்பெட்டிகளின் செய்திறனை மெச்சுகிறார். ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவராக—

'இதைச் செய்த தொழிலாளி யார்?' இந்த அவரின் கேள்வியில் தொக்கி நிற்கும் 'தொழிலாளி' பதத்திற்குக் கூடுதலாகவே அழுத்தங் கொடுக்கிறார்.

சமரநாயக்கா முதலாளி அவனை முகாந்திரத்தின் முன்பு கூப்பிடுகிறார்.

'இதோ இருக்கும் ராமசாமி தான். இவன் கெட்டிக்காரக் கலைஞன். இவனின் தனிப்பட்ட கைத்திறன்தான் இந்தப் பெட்டிகள்' இப்படி வேறு சிலரையும் கூட முதலாளி அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

முகாந்திரம் — மிகம் பெரிய கனவானான முகாந்திரம்— எவ்வளவு உயர்ந்த, பண்பு மிக்க, மக்கள் தொண்டன் என்று அவர்களும், அத் தொழிலாளரின் உறவினர்களும் பூரித்துப் போனார்கள்.

ராமசாமி மெய்ம்மறக்கிறார். 'மஸ்கெவியாவில் தேயிலை பறித்துக் கொண்டிருந்தால் இந்தப் பெருமை கிடைக்குமா?'—

என்றெண்ணும் போது அதுவே ஒரு சொர்க்க சஞ்சாரம்.

'ராமசாமி நீ மிச்சங் கெட்டிக்காரெங். ஒனக்கி நாங் 'விஷ்' பண்ணது' என்று முகாந்திரம் தான் பொறுக்கி வைத்திருந்த 'புரோகன் தமிழில்' சவப்பெட்டிகளைப் புகழ்கிறார். ராமசாமி யின் முதுகிற் தட்டிக் கொடுக்கிறார். சிறிது பலமாகவே தட்டி விடுவதால் அவனது பழைய 'சேர்ட்' கூட சிறிது கிழிந்துவிட்டது. 'போனால் போகுது, முகாந்திரத்தார்தானே கிழித்தார்' என்று அதிலும் அவனுக்கோர் கியாதி.

மேடையை விட்டு முகாந்திரம் போய்விட்டார்.

வெளியே திரண்டிருந்த சனங்களின் வயிற்றுப் புழுக்கள் ஒன்றையொன்று குதறிக்கொள்ள. ஒவ்வொருவராகச் சேர்ந்துபோய் தத்தமது இருப்பிடங்களுக்கு நகர்கிறார்கள்.

மாடியில் விஸ்கி, பிறண்டி, ஜின் மய ஆடல், பாடல்களுடனான கூத்தும், சும்மாளமும்.

சவப்பெட்டித் திருவிழா!

ராமசாமி தன் குடிசைக்கு வந்து சேர்ந்தபோது இரவு மூன்று மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. மனைவி கதவைத் திறந்தாள். குழந்தைகள் முச்சிரைத்துக்கொண்டு நித்திரையாகிக் கிடந்தன.

'பசிக்கிறது என்ன இருக்கு?'

'என்னங்க நீங்க... ஏதாவது கொண்டாடுவீங்களென்று நான் பாத்துக்கிட்டிருக்கேன்...'

'மறந்தே போயிட்டேன் வேலம்மா. மொதலாளிகிட்ட கேட்டிருந்தா கேக்கு, கடலக

எல்லாம் ரொம்பத் தந்திருப்பார், எனக்கிருந்த சந்தோசத்தில எல்லாத்தையும் மறந்திட்டேன். வேலம்மா, ஓனக்குத் தெரியுமா, இன்னக்கி எனக்குத் தான் 'ரெஸ்பேட்டு' முகாந்திரம் துரை தட்டிக் குடுத்தார்.

'இப்ப என்னத்த சாப்பிடுறது?'

'சரி, சரி, காலையில பார்த்துக்கலாம்' அவன் சுருண்டு படுத்தான்.

கணவனுக்காக உதவி கேட்டு எஜமானரான சமரநாயக்கா முதலாளியிடம் போன வேலம்மா ஓடோடி வருகிறாள்.

'ஒரு 'டிஸ்பிரின்' குடிச்சா சரியாகிடுமாம், ஐயா சொன்னாரு' என்றவாறே அவனருகில் அமர்ந்து—

'இப்ப எப்படிங்க இருக்கு' என்று தன் கைகளால் கணவனின் மார்பைத் தடவிவிட்ட போது, நெஞ்சு சில்லிட்டது; அவனாக்கும் தான்.

வேலம்மாவின் உலகமே ஸ்தம்பித்தது!

'ஐயோ என்னை விட்டிட்டு போயிட்டீங்களே...!' அவறிக் கொண்டு அவன் மீது விழுந்து புரண்டு கதறுகிறாள். தன் ஹிருதயத்தையே பிடுங்கிக் கொள்வதைப் போல ஒங்கி, ஒங்கி மாரடித்துக் கொண்டு புலம்புகிறாள்:

மீண்டும் சமரநாயக்கா முதலாளியின் பங்களாவுக்கு ஓடி கதறிக், கதறிக், பிதற்றிப் பிதற்றிச் சோர்ந்து போகிறாள்.

அவர் அமைதி காத்தார்.

'வேலம்மா! உனக்கெதற்கு வீண் தொல்லை? நெருக்கமான

சொந்தக்காரருக்கு மட்டும் சொல்லி விஷயத்தை முடி'— சொல்லிவிட்டு மூன்று தந்திகளை இரண்டு ரூபா இருபத்தைந்து சதத்துக்கு அனுப்பச் சித்தமாகி ரூர் எஜமான்.

'ஐயா! நீங்க தர்மத் துரை. அவரை புதைக்க நீங்கதான் ஒரு பெட்டியும் தரணும் ஐயா' மூக்கடைக்கும் புலம்பலோடு அவள் வேண்டுகிறாள்.

நேற்றுத் திறப்புவிழா செய்து வைத்திருக்கும் 'ப்ளோரிஸ்டி'லுள்ள எல்லாம் ராமசாமி செய்த, முதலாளிக்கு ஆயிரமாயிரமாக லாபம் வரக் கூடியதான சவப்பெட்டிகள்; அதில் ஒன்றை அவர் கட்டாயம் சும்மா தருவார்'— நம்பிக்கை!

'இது என்ன சங்கடம்..... என்னிடம் இருப்பதெல்லாம் விலையுயர்ந்த பெட்டிகள். எழுநூற்றி ஐம்பது ரூபாய்க்குக்குறைய ஒன்றுகூட இல்லை. ஆயிரத்தைந்நூறு ரூபாய்க்கு மேலும் பெட்டிகளிளுக்கு. இந்தக் கூலிக்காரப் பயலுக்கு அதையா கொடுப்பது?' சமரநாயக்கா முதலாளிக்கு விடிவ தற்கிடையில் இப்படியொரு சங்கடம்.

'என்றாலும் என் செல்வாக்கைக் காப்பாற்ற ஒரு பெட்டியைக் கொடுத்துத்தானேயாக வேண்டும்.....'

அதற்கான மார்க்கம் கிடைத்தது.

சமீபமாகவுள்ள ஒரு சின்னச் சவப்பெட்டிக் கடையில் முப்பத்தைந்து ரூபா அளவில் மிக மிக இளக்கமான— உக்கிப் போன பலகைகளிலாலான— ஒரு பெட்டியை அவர் வாங்கிக் கொடுத்தார்.

விலையுயர்ந்த அவரின் பிரேதப் பெட்டி காக்கப்பட்டு ராமசாமிக்கும் ஒரு பெட்டி வழங்கப்பட்டுவிட்டது.

★

ராமசாமியே போன பிறகு முதலாளி எங்கே இனி உன்னைக் காப்பாற்றப் போகிறார்? நீ என் டோட வந்திடு. தாலியறுந்த அவளை அழைப்பது செத்த வீட்டிற்கு வந்திருந்த அவளின் தம்பி வேலப்பன்.

அதுவே அவளுக்கும் சம்மதம். முதலாளியிடம் சென்றாள் -

‘ஐயா! நான் தம்பிகூட போகப் போறன். எங்கள் ரேஷன் புத்தகம் நாலையும் தாங்க’

சமரநாயக்கா முதலாளியின் மூளையில் ஒரு மின்னல் வெட்டு!

‘என்ன வேலம்மா, உன்னை நான் அப்படிக்க கைவிட்டிடுவேனா? நீ எவ்வளவு காலம் வேணுமானாலும் இங்கை இருக்கலாம், எல்லா உதவிகளையும் நான் செய்வேன்; உனக்கு உதவுவது என் கடமையில்லையா?’

அவர் மனதுள் கணக்குப் போடுகிறார்.

‘நான்கு ரேஷன் புத்தகங்கள். அதில் மூன்று சின்னப் பிள்ளைகள். கூப்பன் அரிசி, மா, சீனி, மிளகாய், பாண், பருப்பு, துணி வேறு பொருட்கள் எல்

லாமே வாங்கலாம். புத்தகங்களை அடைவு வைத்தாலும் மாதம் நாற்பது ரூபா கிடைக்கும். வேலம்மாவுக்கு ஒரு நேரச் சாப்பாடு மட்டும் போட்டால் போதும். ஆடு, மாடுகளைப் பராமரிப்பது, தோட்ட வேலை, தன் பிள்ளைகளைக் கவனிப்பது எல்லாம் செய்வாள். சம்பளம் கொடுக்கத் தேவையில்லை..... இவளின் மகளைப் பழக்கிவிட்டால் தகப்பனைப் போலவே சவப் பெட்டிகளைச் செய்விக்கலாம்’ இது இலங்கையின் சராசரி வயதை எட்டிவிட்ட அந்தப் பெரிய மனிதனின் திட்டம்.

‘அப்போ, உங்க அக்கா இருக்கட்டும், நீ போ’ வேலப்பனிடம் கூறுகிறார்.

இதைக் கேட்டு அவன் அவரைப் பார்த்து அவட்சியமாகவும், கேலியாகவும் சிரிக்கிறான். செத்த வீட்டுக் காட்சிகளின் பின்னணியில் சொல்கிறான்.

‘அக்கா! அத்தானுக்குக் கிடைத்தது பூஞ்சனம் பிடித்த ஒரு ‘பெட்டி’ மட்டும் தான். உனக்கு அதுவும் கிடைக்காதும்! புறப்படு போகலாம்’

அவரின் திட்டங்களின் பொலுபொலுவில் அவனுடைய உள்ளத்தில் ஒரு மலை கும்பந்த நாட்டின் எரிமலையே குமுறுவதைக் கண்ட சமரநாயக்காவின் உடல் நடுங்கிற்று. ★

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 10-00
தனிப்பிரதி -75
இந்தியா, மலேசியா 12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

நாடக விமர்சனம்

— எம். ஐ. எம். முசாதிக்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பேராதனை - வளாகத்தின் பொறியியல் மண்டபத்தில் கடந்த 19-8-74ஆம் திகதி அரங்கேறிய செ. தில்லைநாதன் எழுதிய “மானிடம் என்பது புல்லோ?” என்ற நாடகத்தினைப் பார்க்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன்.

அந்த நாடகம் நாடகத்துறையில் பிரவேசித்திருக்கும் முற்போக்கான இளம் நாடக எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டலாக அமையும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

நாடகாசிரியர் அந்த நாடகத்தின் மூலம் சிங்கள, தமிழ் மக்களினது ஒற்றுமையினையும், முதலாளித்துவ வர்க்கங்களின் பணத்திமிரையும், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலைமைகளையும், யாழ்ப்பாணத்தில் ஊன்றி நிலைத்திருக்கும் தீண்டாமையை யும், வெளிப்படுத்துவதிலிருந்து அது ஒரு முற்போக்கான நாடகம் என்று கூறுவதில் வியப்பிராது என நம்புகின்றேன்.

அந்நாடகத்தின் பிரதான பாத்திரமான கொம்பனியின் முதலாளிப் பாத்திரம் திறம்பட நடிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கொம்பனி முதலாளியின் வீட்டில் வேலைபார்க்கும் தோட்டத் தொழிலாளியின் மகளை முதலாளியின் மகன் தமது காம இச்சையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு தளமாகப் பாவித்தமையால் அவள் கர்ப்பமடைகின்றாள். இதனால் தமது குடும்ப கௌரவத்திற்கே இழுக்கு நேரிடலாமென எண்ணி அவ்வேலைக்காரப் பெட்டையை யாரிடமாவது ஒப்படைத்துவிட முதலாளி தன் பணத்தை ஆயுதமாகக் கொள்கின்றார். இது இறுதியில் வெற்றிபெறாமல் போவதிலிருந்து முதலாளிவர்க்கத்தின் பணத்திமிர் எதிர்காலங்களில் சாதாரண பாட்டாளி வர்க்கத்தால் தகர்த்தெறியப்படும் என்பதை இந்நாடகம் சித்தரிப்பதாக அமைகின்றது.

இந்நாடகத்தில் வேலைக்காரியின் தந்தைப் பாத்திரத்தின் மூலம் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு விடிவுகால முண்டு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதுடன் அப்பாத்திரவாயிலாக தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உள்ளத்தி னடித்தளத்திலே புதைந்துகிடக்கும் கருத்துக்களை குமுறும் உணர்ச்சிவேகத்தில் வெளிப்படுத்துவதன் மூலம்

பாட்டாளி வர்க்கந்தான் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற உள்ளது என்பதையும் மறைமுகமாக எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

மேலும் தீண்டாமை யாழ்ப்பாணத்தவர்களிடையில் எந்தளவுக்கு இன்னும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதை முதலாளியின் வீட்டில் வேலைக்காரியின் தகப்பன் வந்து அமர்வதன் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். ஆனால், சாதி குல வேற்றுமையை நீக்க முடியுமா? என்பதை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டத் தவறி விட்டார்.

அடுத்து;

கர்ப்பமடைந்த அந்த வேலைக்காரியை மார்ட்டின் என்ற சிங்களப் பாத்ரத்தின் மூலம் பணத்தை மார்ட்டினுக்குக் கொடுத்து உலகமே தெரியாத ஏழைக் குமரிகளை விபச்சாரி மடத்துக்கு ஒப்படைக்க மூனையும் கட்டத்திலிருந்து முதலாளி வர்க்கத்தை நாட்டிலே வளர்த்துவரும் தரகர்களான கும்பல்களுக்கு பீட்டர் என்ற தொழிலாளயான கார்ச்சாரதி பாத்ரத்தின் மூலம் தகுந்த பாடத்தைப் படிப்பிப்பதாக இக்காட்சி அமைகின்றது. ஆகவே நிச்சயமாக இக்கும்பல் காலகதியில் வீறுகொண்ட பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியால் செத்துமடியும் என்பது மறைவாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முதலாளி வர்க்கத்தினால் ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுங்களை இறுதியில் பாட்டாளி வர்க்கமே வென்றெடுப்பதால், தொழிலாளர்களும், மற்றும் உழைக்கும் மக்களும் தங்கள் தொழில் சக்தியை சுரண்டும் வர்க்கங்களுக்கு மிகவும் குறைந்த விலையில் விற்க நிர்ப்பந்திக்கப்படும் நிலைமையும் மாற்றப்படவேண்டும் என்பதனையும் வேலைக்காரி, வேலைக்காரியின் தந்தை என்ற பாத்ரத்தினாலாக மறைமுகமாக ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இந்த முற்போக்கான நாடகத்தை எழுதிய நாடகாசிரியருக்கும், இதனைத் திறம்பட நடித்த நடிகர்களுக்கும் பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக:

வா
க்
கு
ப்
பெ
ட்
டி

என்னருமை மக்களே
உங்கள் பொன்னான தபாலை
பதிலை எதிர்பார்த்து
இந்தப் பெட்டியில் போடாதீர்கள்
இந்தப் பெட்டி
செய்யும் போதே
உடைந்துவிட்டது.

— அன்பு ஐவஹர்ஷா

அது முழுக்க முழுக்க ஒரு தொழில்; கலையே அல்ல!

ஆங்கில மூலம்: ரிமெரி முராரி
தமிழாக்கம்: மாலை நித்தியானந்தன்

என்னுடைய பாட்டனார் ஒரு விசித்திரப்பேர்வழி. அவர் பெரிய தோர் தோட்டத்திற்குள் குறிக்கோளற்றதும், பேணுவ தற்குச் சிரமமானதுமான ஒரு வீடொன்றைக் கட்டினார். கிரீக் கெட்பிற்சுகள், புற்தரைகள், என் பாட்டனாரைப் போலவே விசித்திரத் தன்மை கொண்ட உருவங்களாலான தடாகங்கள், இரு அந்தங்களிலும் — உள்ளே போனால் வெளியே வருவதற்குத் திசையறி கருவி தேவைப்படும் அளவுக்கு அடர்த்தியான-புதர், செடிகள் ஆகிய எல்லாவற்றினதும் ஒரு ஒழுங்கற்ற சேர்வை அந்தத் தோட்டமாகும். அண்மையிலிருந்த சில சென்னைச் சினிமா ஸ்ரூடியோக்களுக்கு இது ஒரு அருமையான படப்பிடிப்புப் பிரதேசமாக அமைந்தது. பெரிய வேட்டைக் காட்சிகளிலிருந்து, நாகரிகமான தேநீர் விருந்துகள் வரை படப்பிடிப்பு தற்கு அவர்கள் அந்த இடத்தைத் தங்குதடையின்றிப் பயன்படுத்தினார்கள். சில வேளைகளில் ஆரைட்சின் சினிமாக்குழுக்கள் அந்தத் தோட்டத்தில் சிதறியிருக்கக் காணலாம். சினிமா நட

சுத்திரங்கள் ஒரு முனையிலிருந்து மறு முனைவரை பயணம் செய்து வந்து கொண்டிருப்பார்கள். எல்லாப் படங்களிலுமே ஒவ்வொருவரும் நடிப்பதால், திரைப்படக் குழுக்கள் தமது நேரத்தின் பெரும் பகுதியைக் காத்திருப்பதிலேயே செலவிட்டார்கள்.

ஏனைய பிள்ளைகள் சினிமாவுக்குப் போய்த் தம் இளமைக் காலத்தை வீணாக்கியபோது நான் எனது காலத்தைச் சினிமாதயாரிப்பதைப் பார்ப்பதில் வீணாக்கினேன். காலையில் நான் காணப்போவது என்ன என்பதைப் பற்றி ஒருநாளாமே நான் தெளிந்திருந்ததில்லை. போர் வீரர்கள், கடவுள்கள், பல்லக்குகள், காட்சி விலங்குக் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றில் எதுவாயினும் இருக்கும். பெரும்பாலும் ஒரு நாக பாம்பு வெய்யிலில் காய்ந்தபடியே, வில்லனைக் கடிப்பதற்கான சமிக்ஞைக்காக அங்கே காத்துக் கொண்டிருக்கும். (ஒரு படத்தை முடிப்பதற்கு இது ஒரு நல்ல வழியாக இருந்தது. பாம்பு ஒரு சமய

அடையாளமாகையால் இது ஒரு மன நியாயத்துக்குரிய தெய்வ தண்டனையையும் குறித்தது.) வழக்கமாக அந்தக் கெட்ட பாம்போ துர்ரதிட்டவசமாக என்னுடைய நாய்களிலொன்றையோ அல்லது கதாநாயகனையோ கடித்து முடித்து விடுகிற அளவுக்கு ஒரு தரங்கெட்ட நடிகளுக்கிருந்தது. அதன் நஞ்சற்ற 'கிள்ளுகளை' நாயோ அல்லது கதாநாயகனோ உணர்ந்து மெச்சியதுமில்லை. பாம்பு உட்பட அந்தச் சினிமாத் தொழில் முழுவதையுமே என்னுடைய பாட்டி, தன் கணவனின் காரணமாக மட்டுமே பொறுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியிருக்கிற குப்பை கூளமென நிராகரித்து விட்டாள்.

கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு நாளுமே என்னுடைய தோட்டத்தில் காட்சி கொடுக்கிற இரண்டு கதாநாயகர்கள் இருந்தார்கள். அந்தக் காலம் இற்றைக்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக இருந்தும் கூட அவர்கள் அன்று போலவே இன்றும் கதாநாயகர்களாகவே இருக்கிறார்கள். வயதேறி, பருமனாக, வருடங்கள் ஏறினும் மிகக் கருமையான தலையிர் கொண்டவர்களாக. இவர்கள் காதலிக்கும் கதாநாயகிகள் இவர்களுக்குப் பேத்திகளாக இருக்கக் கூடிய அளவிற்கு இளமையானவர்கள். ஆனால் தென்னிந்திய ரசிகர்கள் கூட்டம் இதனை அறிந்திருந்தும் இன்னும் இந்தக் கதாநாயகர்களின் வயதேறும் உடலங்களின் ஒவ்வொரு அங்குலத்தையும் போற்றிப் பூஜிக்கிறது.

இந்தியாவின் ஹொலிவுட் என்று அநேகமானவர்களால் கருதப்படும் பம்பாய்ச் சினிமாத்

தொழிலிலிருந்தும் வேறுபட்ட ஒரு தனி உலகம் தென்னிந்தியச் சினிமாத் தொழிலாகும் (சரியாகச் சொல்வதானால் அது ஒரு அரை உபகண்டம்.) மேற்கத்திய 'பொப்' நட்சத்திரங்களைப் போன்ற ஒழுங்கிலேயே பம்பாயின் ராஜேஷ் கன்னை போன்ற அதி நட்சத்திரங்களும் அரட்டைப் பத்திரிகைகள், சினிமாச் சஞ்சிகைகளின் முழுப் பக்க விளம்பரங்கள், ஒரு வரி இடைக்குறிப்புக்கள் முதலியன சகிதம் தோன்றி மறைகிறார்கள்.

தென்னிந்தியச் சினிமாத் தொழிலோ ஹொலிவுட் பம்பாய்ப் பகட்டுகளின் ஒரு எதிர்நிலையாகும். உண்மையில், இப்படியொன்று இருக்கிறதென்பதையே ஒருவர் மறந்துபோகுமளவுக்குச் சில வேளைகளில் இது தனித்து போயிருக்கும். இங்கே, ஸ்டூடியோக்கள் உயரமான சுவர்களுக்குப் பின்னால் மறைந்துகிடக்கும். உள்ளேயும், வெளியேயும் செல்கிற நட்சத்திரங்களை ஒருமுறை பார்த்துவிடுவதற்காக வாசல்களுக்கு வெளியே சனக்கூட்டம் என்றும் காத்திருப்பது கிடையாது. எவ்வாறாயினும், இதையெல்லாம் ஈடு செய்யும் வகையில் அவர்கள் நகரங்களையும் நாட்டுப் புறங்களையும் தங்கள் திரைப்படங்களை விளம்பரம் செய்யும் பிரமாண்டமான பயங்கரச் சுவரொட்டிகளைக் கொண்டு சாதித்து விடுகிறார்கள். தென்னிந்தியா வருடத்துக்குச் சுமார் 270 திரைப்படங்களைக் கடைந்து தள்ளுகிறது. இது பம்பாயைவிடக் கிட்டத்தட்ட நூறு அதிகமாகும்.

தென்னகத்திலே சினிமாத் தொழில் இருப்பதுகளின் முற்பகுதியிலே ஆரம்பமாகியது. தென்

னிந்தியப் பார்வையாளர்களுக்காக, தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய நான்கு மொழிகளில் ஒன்றில் உருவாக்கப்பட்ட போதிலும் கூட, அவற்றில் ஒரு படமாவது அப்பொழுது தென்னகத்திலே படம்பிடிக்கப்பட்டதோ, அல்லது 'எடிற்' செய்யப்பட்டதோ அல்லது 'டப்' செய்யப்பட்டதோ கிடையாது. ஒரு திரைப்படம் உருவாக்கப்பட வேண்டியிருந்தால், பின்னணிப் பாடகர்கள் உட்பட முழுத் திரைப்படக் குழுவுமே ஒரு புகைவண்டியில் ஏறிக் கல்கத்தாவுக்குப் போகும். இந்தியாவில் அந்தக் காலத்தில் திரைப்படம் எடுப்பதற்கான ஆயத்தங்களை பெற்றிருந்த ஒரே நகரம் கல்கத்தாவே. நாற்பதுகளில்தான் சென்னை, பெங்களூர் போன்ற நகரங்கள் தங்கள் சொந்த ஸ்ரூடியோக்களைக் கட்டவும், திரைப்படமெடுப்பதற்குத் தேவையான உபகரணங்களை வாங்கவும் உட்காட்கின. இன்றே நிலைமை தலைகீழாகிவிட்டது. தென்னிந்தியாவின் முக்கிய சினிமா நிலையமான சென்னை, இந்தியாவின் மிகப்பெரிய ஸ்ரூடியோக்கள் சிலவற்றையும், மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த உபகரணங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

பம்பாயும் சென்னையும் தம்முள் வேறுபடுவது வாழ்க்கை வந்தங்களில் மாத்திரமல்ல; உருவாக்கும் திரைப்படங்களின் தன்மைகளிலுமாகும். பம்பாய் கூடிய செயற்கைப்பாடு கொண்ட நகர்ப்புறப் பார்வையாளர்களுக்கு விருந்தளிக்கிறது. யதார்த்தத்தில் ஆர்வமென்று எதுவும் இல்லாவிட்டாலும், கற்பனைகள் நவீனமானவையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புபவர்கள் இவர்கள். 'பொபி'

என்ற பம்பாயின் கடைசிப் பெருவெளியீடு 'லவ் ஸ்ரோறி' யிலிருந்து பிய்த்தெடுக்கப்பட்டதாகும். மதர்தியான பழமைப் பிடிப்பும், பரம்பரைப் பழக்க வழக்கங்களும்) காண்டவர்களான தென்னகத்து ரசிகர்களோ, தமது திரைப்படங்கள் எண்ணற்ற இந்துமதப் புராணக் கதைகளில் ஏதாவதொன்றைக் சுற்றிச் சமூலவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

இவர்களின் கருப்பொருட்கள் சமய சார்பானவை. நீதிமுறையே வாழ்க்கையின் சிக்கலான பொது நிலைப்பாடுகளைப் போதியளவு தொடாது. நல்லது கெட்டது என்கிற சாதாரண விடயமாக உள்ளது. இடையிடையே தென்னிந்தியச் சினிமா நவீன உலகிற்குள் திடீர்ப் பிரவேசம் செய்யும். பம்பாய் ஒரு மேற்கத்திய திரைப்படத்திலிருந்து பிய்த்தெடுக்கும் போது, சென்னை ஒரு பம்பாய்ப் படத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளும். சந்தேகமில்லாமல் 'பொபி' இன்னும் ஒரு வருடத்தில் ஒரு தமிழ்ப் பெயரின் கீழ் மறு அவதாரம் எடுக்கும்; இதில் கதாநாயகி ஒரு சேலை அணிந்து வருவாள்.

இந்தச் கவனமின்மை ஒருவருக்கும் ஒரு மனச்சங்கடத்தையும் ஏற்படுத்துவது கிடையாது. சுயமான ஆக்கங்களைக் கூடுதலாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை பற்றிய என்னுடைய பேய்த்தனமான கேள்வியினால் திகைத்துப்போன ஒரு பெரிய தயாரிப்பாளர் என்னிடம் விளக்கினார். 'மக்களுக்கு கதை ஏற்கனவே தெரியும். 'சுயமானதாக' ஏதாவது செய்வதில் ஒரு நன்மையுமில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் அதைப் பார்க்கப்

போகமாட்டார்கள்' பம்பாய்க்குக் கலையில் சில உரிமைகளுண்டு; சென்னையிலோ கலைவெறுமனே ஒரு தொழில்தான்.

பம்பாயின் வேகமும், பதட்டமும் இங்கே இல்லை. பகட்டுக்களும், பிரமாண்டமான முதற்காட்சிகளும் இல்லை. அரட்டைப் பத்தியெழுதும் ஒருடசின் பத்திரிகையாளர்களின் முன்னே கோபாவேசங்களை விசும் நட்சத்திரங்கள் இல்லை. உற்பத்தி ஒழுங்கு எந்தப் பைத்தியகாரத்தனங்களுக்கும் இடம் கொடுப்பது கிடையாது. தயாரிப்பாளர்களும், நெறியாளர்களும், நடிகர்களும் வழக்கமாக வேறும் அரை டசின் விஷயங்களில் தலையீடு வைத்திருப்பார்கள். இதனால் அவர்களுடைய 'விசிறிநிங்கார்ட்' டுகளில் தவிர்க்கமுடியாதபடி 'ஏற்றுமதியாளர் இறக்குமதியாளர், பிளாஸ்டிக் பூ உற்பத்தியாளர், திரைப்பட நெறியாளர் — தயாரிப்பாளர், அரசியல்வாதி' என்று எழுதியிருக்கும். இந்தப் பொறுப்பின்மை படத்தைப் பார்க்குபோது வெளிப்படையாகத் தெரியும்.

'அரசியல்வாதி' என்று குறிப்பிடும் 'விசிறிநிங் காட்' ஒரு பகடியல்ல. சிறுவயதில் நான் சந்தித்த நட்சத்திரங்களில் இருவரான சிவாஜிகேசனும் எம். ஜி. ராமச்சந்திரனும் அரசியலில் ஆழமாக ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் தங்களுடைய நட்சத்திர அந்தஸ்தை அரசியல் லாபங்களுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். உண்மையில் எம். ஜி. ஆர். (இந்தப் பெயரில் தான் இவர் பிரபலம் பெற்றுள்ளார்) தென்னிந்திய அரசியலில் ஒரு முக்கிய எதிர்க்கட்சியின் தலைவர். சிவாஜி திருமதி காந்தியை ஆதரிக்கிறார். ஒவ்வொரு முறையும்

திருமதி காந்தி தெற்கே வரும் பொழுது சிவாஜியுடன் வழக்கமாகப் புகைப்படம் பிடிக்கப்படுகிறார். இது திருமதி காந்தியின் செல்வாக்குக்கு அளவற்ற உதவி புரிகிறது.

அரசியல் வாதிக்கும் திரைப்படத்துக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்பு மிகவும் பலமானது. தமிழ் நாட்டின் தற்போதைய முதலமைச்சர் ஒரு முன்னாள் திரைச் சுவடி எழுத்தாளர். அவரது மகன் ஒரு திரை நட்சத்திரம். திரைப்படம் அரசியல் அரங்கிற்குள் நுழைந்துள்ள போது, அரசியல், சாதுரியமான சில சாத்திய வழிகள் மூலமன்றி திரைப்படங்களுக்குள் நன்றாக நுழைந்து கொள்ளவில்லை. கதாநாயகன் தன்னுடைய அரசியல் கதாநாயகனைப் பற்றி ஒரு சிறு பேச்சுக் கொடுத்தால், திருமதி காந்தியின் அல்லது அண்ணாதுரையின் புகைப்படத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு காட்சி போன்றவை மூலம் எம். ஜி. ஆரும் சிவாஜியும் ஒரு திரைப்படத்தை அரசியல் மேடையாகப் பயன்படுத்துவார்கள். சிவாஜியினால் உருவாக்கப்பட்ட 'சிவகாமியின் செல்வன்' என்ற திரைப்படம், வளர்ந்து வந்து தனது நாட்டுக்குச் சேவை செய்கின்ற ஒரு சிறுவனைப் பற்றியது. தலையங்கத்தின் 'சிவகாமி' என்ற பகுதி காங்கிரஸ் தலைவர் ஒருவரின் தாயாருடைய பெயராகும். இந்த விஷயத்தை நீங்கள் அறிந்திருந்தாலன்றி, இந்தப் படத்தை மற்றுமொரு 'மெலோட்ராமா' வாகவோ நீங்கள் எடுப்பீர்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் ஒரே விதிவிலக்கு 'சோ' (ஒரு புனைபெயர்) என்ற ஒரு விசித்திரமான கேலிக்காரர். மிகவும் அரசியல் நோக்கமான படங்களை எடுக்கும் இவர் ஒவ்வொரு

ச
ம
த
து
வ
ம்
கா
ண்
போ
ம்!

மக்கள் சந்தையில் -
உங்கள் செத்துப்போன
முதலாளித்துவ சிந்தனைகளை
இன்னும் ஏன் கூறிக்..... கூறி...
விற்கிறீர்கள்.....?
பிணத்திற்கு போர்வையிட்டு,
நாற்றத்தை மறைக்கும்
கைங்கரியங்கள் இன்னும்
எத்தனை நாட்களுக்கு.....?
ஓப்பாரியை நிறுத்துங்கள்.
பிணத்தைப் புதைத்துவிட்டு,
வாருங்கள் எங்கள் பின்னே
சமத்துவம் காண்போம்!

ஜே. பி. ஞானச்சந்திரன்

அரசியல் வாதிக்கும் ஒரு முள்
ளாக இருக்கிறார்.

ஆணின் ஆதிக்கம் பெரும
ளவு மேலோங்கிய இந்த உல
கத்தில் தனது செல்வாக்குக்காக
நடிகை தனது இணை நட்சத்தி
ரத்தில் பெருமளவு தங்கியிருக்
கிறாள். நட்சத்திரங்களில் ஒரு
வருடன் தன்னைக் கோஷ்டி
சேர்த்துக்கொள்ள அவளால்
முடியுமானால், அவளிலும் இள
மையான ஒரு நடிகைக்காக
வீழ்த்தப்படும்வரை, அதுகளைத்
தாண்டி அவள் சவாரி செய்ய
முடியும். ஜெயலலிதா, கே.ஆர்.
விஜயா போன்ற ஓரிரு நடிகை
கள் மட்டுமே நூறு படங்களைத்
தாண்டுகிறார்கள். கதாநாயகர்
கள் வழக்கமாகத் தங்கள்
கணக்கில் நூறு அல்லது இரு
நூறு என்று வைத்திருப்பார்கள்.
முழு மலையாளத் திரைப்படத்
துறையுமே 500 படங்களைத்
தான் எடுத்திருக்கும்போது,
மலையாளக் கதாநாயகர்களை
பிரேம் நலீர் 300 படங்களை
அடைந்துவிட்டார். மற்ற 200ஐ

யுள் அவரில்லாமல் எப்படிச்
சமாளித்தார்களோ எனக்குத்
தெரியாது.

ஆனால் எல்லாம் ரேஜா
மலர் விரிப்பாக இல்லை. திரை
யுலகில் உள்ள மற்றெல்லோரை
யும் போலவே அவர்களும்
நெருக்கடிகளுக்குள் புகத் தொ
டங்குகிறார்கள். பத்து வருடங்
களுக்கு முன்னென்றால், அந்த
270 திரைப்படங்களில் ஒவ்
வொன்றும் தரமற்றதாயும்
அலட்சியமானதாயும் இருப்பி
னும் — குறைந்தது செலவுத்
தொகையையாவது மீண்டிருக்
கும், இன்று பார்வையாளர்கள்
கூடிய செயற்கைப்பாட்டுத்
தன்மை கொண்டு வளர்ந்துவிட்
டதால் அது பெருமளவில் ஒரு
குதாட்டம் போலவே ஆகிவிட்
டது, ஆனால் இது தயாரிப்பா
ளர்களைச் சிறிதளவுதான் எச்ச
ரிக்கையடையச் செய்துள்ளது.
அவர்களுக்குத் தெரியும், இதில்
தோல்வியடைந்தாலும் தாங்
கள் எப்படிமே அரசாங்க
அமைச்சர்களாகவரலாமென்று

சிங்கள — தமிழ் பரிவர்த்தனையாளர்களின் பங்கும் பணியும்

— எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

தமிழ் வாசகர்களாகிய எமக்கு ஆங்கிலம், பிரஞ்சு மொழி இலக்கியங்களைப்பற்றி நன்கு தெரியும். ருஷ்ய மொழி இலக்கியங்களில் எமக்குப் பரிச்சயமுண்டு. வங்கம், கன்னடம், மலையாளம் போன்ற மொழி இலக்கியங்களையும் நாம் அறிவோம். ஆனால் எமக்கு மிக அண்டை மொழியான சிங்களத்தின் இலக்கியத்தைப்பற்றி எந்த அளவுக்குத் தெரியும் அல்லது அவற்றைப்பற்றி அறியவேண்டுமே என்ற ஆர்வமாதல் துளி ர்த்திருக்கிறதா? இவ்வாறு வினா எழுப்பி விடைகாண முனையும் அளவுக்கு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒரு சூழல் உருவாகியுள்ளது. இதில் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு இலக்கியப் பரிவர்த்தனை செய்வோரது பங்கு பெருமளவுக்கு உண்டு. இந்நிலையில் அவர்களது பணியை மதிப்பிட்டுப் பார்க்கும் அதேவேளையில், அது மேற்கொண்டு எவ்வாறு அமையலாம் என ஆராய்தல் பயனுடையதாகும்.

முதற்கண், நாவல் இலக்கியத்தைப்பற்றிக் காண்போம்.

நாவல், சிறுகதை முதலிய புனைகதை இலக்கியங்கள் மேலை நாட்டு இலக்கியங்களது தாக்கமே என்று கூறப்படுவதுண்டு. சிங்களத்தைப் பொறுத்தவரையில் புனைகதையின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் ஆதிமுதலான ஒரு வளர்ச்சி நெறிக்கு உட்பட்ட தென மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹ போன்ற அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். எனவே மரபுவழியான ஒரு வளர்ச்சி நெறியின், பின்னணியில், மேலை இலக்கிய உந்துதலின் துணையுடனும் வளர்ச்சியுற்ற சிங்களப் புனைகதைகளை தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தவது பொருத்தமுடையதே. ஆனால், இதுகாலவரையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள நாவல்களிலிருந்து அவர்கள் சிங்கள நாவலைப்பற்றி ஒரு தெளிவான அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிப்பர் என்று உறுதியாகக் கூறுவதற்கில்லை. கம்பெரலிய சிங்களத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நாவலே. பேராசிரியர் சரத்சந்திரவினது கருத்தின்படி இதுவே சிங்கள யதார்த்த நாவலின் தொடக்கமாகும்.

ஆனால் இக்கருத்தை மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹு தாமே மறுக்கிறார். அவர் சிங்கள யதார்த்த நாவல் அதற்கு முன்பே தோன்றி விட்டது என்று எடுத்துக்காட்டி உள்ளார் எனவே, கம்பெரலிய வுக்கு முன் எழுதப்பெற்ற சீதா, மீனா முதலியவற்றையோ, கம்பெரலியவின் கதை நெறிக்குத் தொடர்புடைய கலியுகய, யுகாந்தய, விராகய ஆகியவற்றையோ தொடர்புபடுத்தி வாசித்தல் அவசியம். அப்போதுதான் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹுவின் நாவல்களைப் பற்றிய தெளிவு உண்டாகும். இதன் மூலமே சிங்கள நாவலைப்பற்றிய ஓர் அடிப்படையான கருத்தினையும் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹுவின் மற்றுமொரு மொழிபெயர்ப்பு நாவலான மடோலதாவ (மடோல்தீவு) சிறுவன் ஒருவனது சாகசங்களைப் பற்றியது. செத்துப்பிளைத்த சின்னச்சாமி, கலியாணச் சாப்பாடு என்ற பெயர்களில் வெளியான குமாரதாச முனிதுங்கவின் புனைகதைகள் சிறந்த சிறுவர் இலக்கியமாக மதிக்கப்படுவன. டி. பீ. இலங்கரத்னவின் அம்பயஹராவோ (இணைபிரியாத் தோழர்கள்) இரண்டு சிறுவர்களைப் பற்றியது. மடோலதாவ, ஹுத்பண, மறால்கேம, அம்பயஹராவோ போன்றவற்றின் மொழிபெயர்ப்புக்களை வாசிப்போர் சிங்களத்தில் சிறுவர்களுக்கான நாவலோ அதிகமாகவும், சிறப்பாகவும், தோன்றியுள்ளன என்று கருதிக்கொள்ளவும் இடமுண்டு. டி. பீ. இலங்கரத்னவின் நாவல்களைப்பற்றி அறிவ

தற்கு 'திலக்கசஹதிலக்க' போன்ற நாவல்களை படிக்கவேண்டும். அதுபோலவே சிங்கள நாவல்களைப்பற்றி உணர்ந்து கொள்வதற்கு கே. ஜயத்திலக்கவின் சரித்த துனக், லீலகுணசேகரவின் அத்சம, பெச்சன முதலிய நாவல்களைப் படிக்கவேண்டும்.

நாவலாசிரியர்களை விடச் சிறு கதாசிரியர்களை பெருமளவுக்குத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகமாகியுள்ளனர். மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்ஹு, ஜி. பி. சேனாநாயக்க, குணதாச அமரசேகர, எதிர்வீர சரத்சந்திர போன்றவர்களது கதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பிரபல எழுத்தாளர்கள் அனைவரதும் கதைகளை அறிமுகப்படுத்துவதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொள்கின்றனரென்று தோன்றுகின்றது. எனவே, பிரபல எழுத்தாளர்களது எக்கதைகளுமே சிறந்தவை என்ற எண்ணத்துடன் கதைகள் தெரிவாகின்றன. இதனால் ஆகச்சிறந்த கதைகளைத் தெரிந்து அறிமுகப்படுத்துவது முதன்மை பெறுவதில்லை. மொழிபெயர்ப்புக்குக் கதைகளைத் தெரிவுசெய்கையில் செலுத்தவேண்டிய கவனத்துக்கு குணதாச அமரசேகரவின் படைப்புகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாவன. தாம் 1960க்கு முன் எழுதியவை தரங்குறைந்தவை எனத் தெரிவித்த இவர், இதற்குப் பின்பே தாம் சிறந்த கதைகளை எழுதவேண்டும் என்றும் கூறினார். எக்டொமின் பொலொவட்ட (தந்

தக் கோபுரத்திலிருந்து மண் னுக்கு) என்ற தொகுதி இவ ரது மேற்படி கூற்றுக்குப் பின்பே வெளியானது.

இதுவரை கூறியவற்றி லிருந்து சிங்கள இலக்கியங்கள் தமிழ் வாசகர்களுக்கு திருப்தி கரமான முறையில் அறிமுகமாக வில்லை என்ற பொருள் தொ னித்து நிற்கக்கூடும். நேர் மொழிபெயர்ப்புக்களால் நிறைவு பெறாத இந்நிலையை அவ்வப் போது வெளியாகும் விமரிசனக் கட்டுரைகள் ஓரளவுக்கேனும் தீர்த்து வைக்கின்றன என்றும் கூறலாம்.

எனினும் இவ்விஷயத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களை முழு முற்றாகக் குறைசொல்ல முடியாது. அவர்கள் இதுகாலவரை கவனஞ் செலுத்தப்படாதிருந்த

.....

புகழ்

ஒருகோடிக் கவிதைகளால் உலகம் போற்றும் பெருங்கவிஞன் எனநாமம் பெற்ற லஃது ஒருசொட்டு இரத்தத்தை உரிமைப் போரில் தருபவனின் புகழ்முன்னே தூசு..... தூசு.....

— சுபத்திரன்.

.....

ஒரு துறையின்பால் வாசகர்க ளது கவனத்தை ஈர்ப்பதில் உழைத்து வந்துள்ளனர். அதில்

அவர்கள் வெற்றியீட்டி விட் டனர் என்பதற்கு இது போன்ற ஒரு மதிப்பீடே சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இதன் மூலம் அவர்களது எதிர்காலப் பணி எவ்வெவ் வகைகளில் அமைய வேண்டும் என்று சிந்தனை செய்ய வும் வழி பிறந்துள்ளது.

நாட்டின் முன்னேற்றத் துக்கு சகல இனத்தவருக்கிடையிலும் ஒருமைப்பாடு அவசியம். இதனை உருவாக்குவதில் எழுத் தாளர்களது பலம் ஆற்றல் மிக் கது.' என்ற உண்மை வலுப் பெறவும் இம் மொழிபெயர்ப்பா ளர்கள் காலாக இருந்துள்ளனர்.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர் கள் சிறந்த சிங்கள இலக்கியங் களைத் தெரிவுசெய்து வெளிப் படுத்துவதற்குத் தூண்டுதல்களும், சாதன வசதிகளும் குறை வாகவே உள்ளன. அவர்கள் தமது மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஒரு வழித் தொடர்பாக மட்டுமே நின்றுவிடுமோ என்ற எண்ணத் துக்கும் ஆட்படுகின்றனர்.

இந்தியரவிலிருந்து செம் மீன், எங்கள் தாத்தாவுக்கு ஒரு யானை இருந்ததுபோன்ற சிறந்த மலையாள நாவல்கள் தமிழ்வாசகர்களுக்குக்கிட்டுவது, சாகித்திய அகடொமி போன்ற நிறுவனங்கள் பிரதேச மொழி இலக்கியங்களிற் செலுத்தும் அக் கறையைக் காட்டுகிறது. இவ் வாறே ருஷ்ய நாட்டிலிருந்து ருஷ்ய மொழி இலக்கியங்கள் தமிழ் வாசகர்களை எட்டுகின்றன. எனவே மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு ஸ்தாபன ரீதியான ஒத்துழைப்புத் தேவையானதாகும்.

பலி !

பியசேன, சோமாவைக் காதலிக்கத் தொடங்கிய பின்னர் அவன் மீண்டும் சித்திரம் வரைய ஆரம்பித்தான். சில காலங்களுக்கு முன்னர் அவனுக்கு ஓவியம் தீட்டக் கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியர், அவன் எதிர்காலத்தில் மிகச் சிறந்த ஓவியனாகத் திகழ்வான் எனக் கூறியிருந்தார். அவனுடைய ஓவியங்களைக் காண்பவர்களெல்லாம் ஒரு சிறந்த ஓவியனுக்குரிய சகல குணம்சங்களும் அவனில் நிறைந்திருப்பதாகப் பாராட்டுவார்கள். எனினும், கலையில் பூரண தேர்ச்சியடைந்த பின்னர் அவன் ஓவியம் தீட்டுவதை நிறுத்திவிட்டான். பியசேன நரம்புத்தளர்ச்சியுடையவன் என்றதால் எந்த ஒரு வேலையையும் தொடர்ச்சியாக நீண்ட நாட்களுக்குச் செய்ய முடியாதென்பதையும்; அவன் சித்திரம் வரைவதைக் கைவிட்டதும் அதனால்தான் என்றும் அவனோடு நெருங்கிப் பழகியவர்கள் நன்றாக அறிந்திருந்தார்கள்.

இளம் பெண் சோமாவுக்கு இருபது வயது இருக்கும். அதிக உயரமில்லாமல் மனதைக் கவரக் கூடிய கவர்ச்சியான தோற்றம் கொண்டவள் என்றாலும், அழகி

கள் என்று கூறக் கூடியவர்களுக்குரிய வரைவிலக்கணம் கொண்ட பெண்களில் ஒருத்தியல்ல.

பொன் நிறத்தையொத்த வெண்மையான அவள் முகம், சிறு குழந்தையினுடையதைப் போல வட்ட வடிவமானது. துயரப்படுவதற்கு காரணம் எதுவும் இல்லாதபோதும் கூட அவள் முகத்தில் சோக பாவம் நிறைந்திருக்கும்.

ஒரு பெண்ணின் உண்மையான செளந்தர்யம் அவளை நேசிக்கும் ஒருவனுக்கு மட்டுமே தெரியும் என பியசேன பல முறை கூறியதுண்டு. மற்றவர்கள் கண்களுக்கு அவளுடைய தோற்றம் மட்டுமே புலப்படும். அவளை நேசிப்பவனுக்கோ அவளது ஆத்மார்த்தமான இதயம் முகத்தில் தெரியும் என்று அவன் கூறுவான். சோமாவின் முகத்தைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவன் காண்கின்ற உள்ளம் கவர்கின்ற அவளது அவயவங்களை விட அவன் காண்பது பிரமையில் நிறைந்துள்ள நிர்மலமான அவளது இதயமே எனவும்; மீண்டும் தான் சித்திரம் வரையத் தொடங்கியது கூட அவளில் அவன் அப்படி அப்படிக்காண்

கின்ற அந்த உணர்வு பூர்வமான அழகை ஓவியமாக்கிவிட வேண்டும் என்ற துடிப்பும் தான் எனவும் அவன் அவளிடம் கூறினான்.

பியசேன பணக்கார இளைஞன். சோமாவின் பெற்றோர் அவனைப் போன்ற சொத்துப் படைத்தவர்கள் அல்ல என்றாலும் ஏழைகள் என்று கூறிவிடக் கூடியவர்களும் அல்ல. சோமாவைத் திருமணம் செய்து கொண்ட பின்னர், பியசேன கொழும்புக்கருகிலுள்ள ஓர் ஊரில் தனக்குச் சொந்தமான பழைமை வாய்ந்த வீடொன்றில் குடியேறினான். அவ்வீடு ஏராளமான அறைகளும், அதிக உயரமில்லாததும் தனக்கு புறமும் படர்ந்துள்ளது போன்ற தோற்றமும் உடையது. வரவேற்பறைக்கு அருகிலுள்ள அறையை அவன் தனது ஓவிய கூடமாகக் கொண்டான்.

திருமணம் முடிந்த இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின்னர், அவன் சோமாவின் உருவத்தை சித்திரமாகத் தீட்ட ஆரம்பித்தான். தன் கணவன் ஓவியக்கலைநிபுணன் என சோமா எண்ணினான். தினமும் பியசேன காலையில் தன் எதிரே சோமாவை நாற்காலியில் உட்காரச் செய்து அவளுருவத்தை வரைய ஆரம்பிப்பான். இதற்கு முன்னால் எந்த ஒரு ஓவியனும் சோமாவை சித்திரமாக வரையாததினால், தன் உருவம் சித்திரமாக உருப்பெறுவதைக் காண சோமா மிகவும் ஆவல் கொண்டிருந்தான். விரைவாகத் தன்னுருவத்தை வரைந்து முடிக்கின்றனில்லையென சில வேளைகளில் அவன் குறை கூறுவான்.

அவளுருவத்தை சித்திரமாகத் தீட்டத் தொடங்கி சுமார் இரண்டு வாரங்கள் கடந்த பின்

னர், ஒருநாள் காலை யில் சோமா இனிமேல் தன்னுடைய ஓவியக் கூடத்தினுள் நுழையக் கூடாது என்று அவன் கூறினான்.

‘இப்பொழுது சோமாவைப் பார்க்காமலேயே சித்திரம் வரைய முடியும். அதனால் வரவேண்டாம்’ அறையை நோக்கி நடந்தவண்ணம் கூறினான்.

‘அப்படியென்றால் நான் சுமமா வருகிறேன். பியசேன படம் வரைவதைப் பார்க்க எனக்கு ஆசை.....’ கூறியபடி அவன் பின்னே சென்றான்.

‘வேண்டாம்! படம் வரையும் அறைக்குள் வந்தால் வரைய முடிக்கொண்டிருப்பதில்லை. கதை தொடங்கிவிட்டால் என்னால் படம் வரைய முடியாது.....’

‘நான் பேசாமலிருக்கின்றேன். ஒரு வார்த்தை கூட வரையத் திறந்து பேசமாட்டேன்.....’

‘முடியாது! கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம். அறையினுள் வர விடமுடியாது.....’ அவன் அதிகாரத் தொனியில் கூறினான்.

அவள் கண்களில் நீர் மல்கும் கண்களுடன் வேகமாக வெளியேறினான்.

பியசேன வேறு ஒன்றும் கூறாமல் சித்திரம் வரையும் அறையினுள் சென்று வெளியேயிருந்து திறக்க முடியாத வண்ணம் உள்ளே தாழ்ப்பாள் போட்டுக் கொண்டான்.

அவன் பகல் போசனத்துக்காக அறையின் வெளியே வந்த போது அவள் அவனுடன் ஒன்றமே பேசவில்லை. தன்னுடன் உணவருந்தும்படி பியசேன அவளை வற்புறுத்திய போதும்

அவள் ஒன்றுமே சாப்பிடாமல் மேசைக்கருகில் உட்கார்ந்திருந்தாள். அன்று பூராவும் அவள் ஒன்றுமே சாப்பிடவில்லை. அவனுடன் பேச மனமில்லாமலிருந்தாள். அடுத்த நாள் அவள் சாப்பிட்டாள் என்றாலும் அவளாது கோபம் தணியவில்லை.

அதற்கு அடுத்த நாள் பியசேன சித்திரம் வரையும்போது அவள் அவளது அறைக்கதவைத் தட்டி தன்னை உள்ளே வர அனுமதிக்கும்படி தாழ்ந்த குரலில் வேண்டினாள். அப்பொழுதும் அவள் அறையிலுட்புக அவள் இடமளிக்கவில்லை.

அதன்பின்னர் அவள் அழகையை நிறுத்திக் கொண்டாள் என்றாலும், தன்னை அறையினுள் நுழைய அனுமதிக்கும்படி அடிக்கடி தொல்லை கொடுப்பதை நிறுத்தவில்லை.

சித்திரம் வரையத்தொடங்கி ஐத்து வாரங்கள் வரை சழிந்து விட்டன. ஒருநாள் பகல் பியசேன தன்னை சந்திக்க வந்திருந்த நண்பனுடன் வரவேற்பறையில் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். விரிந்தையில் பின்னல் வேலையி லீடுபட்டிருந்த சோமா இடைக்கிடை அவர்களது பேச்சுக்கும் காது கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்தான் பெரிய படமொன்றை வரைந்து முடித்துள்ளதாக பியசேன தனது நண்பனிடம் கூறியது சோமாவின் காதுகளில் விழுந்தது.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர் படம் வரைந்து முடிக்கப்பட்டு விட்டது என்ற செய்தியே படத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவல் மேலும் அவளுக்கு அதிகரித்ததற்குக் காரணமாகும்.

ஒரு முறையேனும் தனக்கு அவள் சித்திரத்தைக் காட்டப் போவதில்லை என அவள் நினைத்தாள். அவனுக்குத் தெரியாமல் படத்தைப் பார்த்துவிடுவது என அவள் தீர்மானித்தாள்.

அன்று மாலை பியசேன ஒன்றும் கூறாமல் வெளியே சென்றான். வீட்டில் தோட்டப்புறமாக பெரிய பலகணியொன்று சித்திரம் வரையும் அறையினுள் இருக்கிறது. அப்பலகணியை உடைத்து அதனூடாக சித்திரத்தைப் பார்த்து விடுவது என சோமா முடிவு செய்தாள். அடுக்கையிலிருந்து விறகு உடைக்கும் பெரிய கோடரி யொன்றை எடுத்துக் கொண்டு தோட்டத்துக்குப் போனாள். முடியிருந்த பலகணியின் இருகதவுகளுக்கும் மத்தியில் கோடரியை நுழைத்து பலகணியின் பூட்டை உடைத்தாள். ஆவல் மேலிட பதட்டத்துடன் நடுங்கும் விரல்களால் பலகணிகதவுகளைத் திறந்தாள். அதன் உள்ளே கண்ணாடி ஜன்னல் ஒன்று காணப்பட்டது. அது உட்புறமாகத் தாழிடப்பட்டிருந்தது. கண்ணாடி ஜன்னலின் பின்புறத்தில் நீல நிறமான திரை தொங்கவிடப்பட்டிருந்தமையினால் அறையின் உட்புறத்தில் இருப்பது ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அவளதுஆவல் பேலும் அதிகரித்தது. கோடரியால் தாக்கி ஜன்னல் கண்ணாடியை உடைத்தாள், உடைந்த கண்ணாடிக் கூடாக கையைவிட்டு, திரைச் சேலையை சிறிது நீக்கி; முகத்தை துவாரத்தினருகில் வைத்து கண்களால் அறையை நோட்டமிட்டாள். அவள் கண்கள் ஆடாமல் அசையாமல் ஓரிடத்தில் நிலைத்தன. கண்கள் மெள்ள மெள்ளப் பெரிதாகிக் கொண்டு வந்தன. பேயைக் கண்டவள் போல கண்களில் சிறிது சிறிதாக

பீதி ஏற்படலாயிற்று. சுவாக வேகம் அதிகரித்தமையினால் மார்பு அடிக்கடி படபடத்தது. மெல்ல மெல்ல திறந்த அவள் வாய், உதடுகள் காய்ந்து விட்டன. ஜன்னல் துவாரத்தில் முகத்தைப் பதித்துக் கொண்டிருந்த அவளது வாயில் பயங்கரமான ஒலி கிளம்பியது.

பயங்கலந்த முகத்துடன் ஜன்னலில் இருந்து விலகி சித்தப் பிரமை பிடித்தவள் போல வீட்டுப்பக்கம் ஓடினாள். தனது படுக்கையறையினுள் நுழைந்த அவள் கதவை மூடிக்கொண்டாள்.

அன்றிரவு எட்டு மணியளவில் பியசேன வீடு திரும்பியபோது சோமா தென்படவில்லை. அவள் மாலையிலிருந்து படுக்கையறையினுள் இருப்பதாக வேலைக்காரர்கள் கூறினார்கள்.

படுக்கை அறை மூடப்பட்டிருந்தமையினால், அவன் கதவைக் கையால் தட்டினான். உள்ளேயிருந்து ஒருவித பதிலும் கிடைக்கவில்லை. அறையினுள் நிசப்தம் நிலவியது. அறையினுள் விளக்கேற்றப்படவில்லையென்பது, கதவு சாவித் துவாரத்தினூடாகப் பார்த்தபோது பியசேனவுக்குத் தெரிந்தது.

அவன் கதவையுடைத்து அறையினுள் புகுந்தான். அறையின் மின்சார விளக்கையேற்றி சுற்றுமுற்றும் நோக்கினான். கால்கள் கீழே தொங்கும்படியாக கட்டிலில் சாய்ந்து கிடந்தான். கட்டிலின் அருகிலிருந்த 'ஸ்டூலில்' கடிதமொன்றும், அதனருகில் சிறிய கிளாசும் போத்தலொன்றும் காணப்பட்டன. சிறிய போத்தல் என்ன வென்பதை பியசேன ஒரே முறையில் இனங்கண்டு கொண்டான்.

அவன் ஸ்டூலின் அருகிற் சென்று அறையிலிருந்த வேலைக்காரர்கள் இருவரும் அறியாவண்ணம் கடிதத்தை எடுத்து காற்சட்டைப் பையில் போட்டுக் கொண்டான். பின்னர் கட்டிலினருகிற் சென்று சோமாவை பரீட்சித்தான். அவள் வாயும் கண்களும் திறந்த நிலையில் இறந்து கிடந்தாள்.

அறையினுள்ளிருந்து வெளியேறிய அவன், தன் மனைவி விஷம் குடித்து இறந்துவிட்டதாகப் போலீசுக்கு அறிவிக்கும்படி வேலைக்காரன் ஒருவனை அனுப்பினான்.

சித்திரம் தீட்டும் அறையினுள் சென்ற பியசேன மின் விளக்கை ஏற்றி உட்புறமாகக் கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டான். ஜன்னல் கண்ணாடியொன்று உடைந்துள்ளது அனுக்குத் தெரிந்தது.

காற்சட்டைப் பையிலிருந்து கடிதத்தை எடுத்து மொதுவாக வாசிக்கத் தொடங்கினான்.

அதில் இப்படிக்கூறப்பட்டிருந்தது.

'உங்கள்மேல் நான் கொண்டிருந்த அன்பு இதை எழுதும் போதும் கூட சிறிதளவேறும் குறைந்து விடவில்லை என்பதனை முதலில் கூறியே ஆகவேண்டும். இருப்பினும் நீங்கள் அதை நம்பப் போவதில்லை என்பதையும் நான் அறிவேன். நான் தற் கொலை செய்து கொள்வதும் அதனால் தான். என்னால் நீங்கள் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டதாக நினைப்பதை நீங்கள் வரைந்துள்ள சித்திரத்தின் மூலம் புரிந்து கொள்ளலாம். உங்களின் ஏமாற்றத்திற்கு நானேதான் பொறுப்பாளி என்று நான் நினைக்கின்றேன். அது எப்படி நிகழ்ந்தது

என்பதை முன்னரேயே நான் கூறியிருக்க வேண்டும். அன்றே அந்த நிகழ்ச்சியை நான் சொல்லியிருந்தால் நீங்கள் என்னை நம்பியிருப்பீர்கள் என்று நினைக்கின்றேன். இருந்தும் அதை உங்க ளிடம் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு தைரியம் எனக்கு ஏற்படவில்லை. அந் நிகழ்ச்சியை நீங்கள் கண்டிருப்பீர்களோ என்னவோ என்பது எனக்கு சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. அதை நீங்கள் காணாமலிருந்தால் உண்மையை விளங்கப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லையென நான் நினைத்தேன். நீங்கள் என்னைப் பவிவாங்க குரூரமான வழியை கையாண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். உங்களைப் போன்று ஏமாற்றப்பட்ட எவரும் குரூரமான வழிகளையே கையாள்வார்கள் என்றே நினைக்கின்றேன்.

சித்திரம் வரையும் அறையினுள் நான் நுழையக்கூடாது என நீங்கள் கட்டளையிட்டது, அந் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதற்கு மறுநாளாகும். நீங்கள் நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும் அந்நிகழ்ச்சி இடம் பெற்ற விதத்தை இப்பொழுது விளங்கப்படுத்தியே ஆகவேண்டும்.

நிமல் எனது தாயாரின் சுகோதரனுடைய மகன் என்ற படியால், அவன் அடிக்கடி எங்கள் பெற்றோர் வீட்டுக்கு வருவான். அவன் என்னைக் காதலிப்பதாகப் பலமுறை கூறியபோதும் நான் அவனை ஒரு பொழுதேனும் நேசித்ததில்லை. நான் அவனை காதலிக்கவில்லையென்பதை பலமுறை கூறியும் கூட இரகசியமாகக் கடிதம் எழுதுவதை அவன் நிறுத்தவேயில்லை. என்மேல் இவ்வளவு தூரம் முயற்சியும் சிரத்தையும் காட்டும்

அவன்பால் எனக்குபெரிய அனுதாபம் ஏற்பட்டதை ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும். அனுதாபம் காட்டவேண்டும் என எனது சிந்தனைக்குப்பட்டதால், நான் அனுதாபம் காட்டினேன்.

நீங்கள் அவனைப்பற்றி சந்தேகம் கொள்ளக் கூடும் என நான் புரிந்து கொண்டதால், அடிக்கடி இங்கு வரக்கூடாது என நான் தங்களை மணந்து கொண்ட பின்னர் அவனுக்கு எச்சரிக்கை செய்தேன். சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று வந்த அவன் அதன் பின்னர் தன்னுடைய படிப்பை இடையில் நிறுத்திக் கொண்டான். வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்தவன் போல நடந்து கொள்ளவும் ஆரம்பித்தான்.

உங்களைத் திருமணம்செய்து கொண்ட பின்னர் அவன் பல தடவை இங்கு வந்திருக்கிறான். கடைசி முறையைத் தவிர அவன் இங்கு வந்த எல்லா நாட்களிலும் நீங்கள் வீட்டில்தான் இருந்திருக்கின்றீர்கள். அவ்வேளையில் அவன் என்மேல் கொண்டுள்ள அன்பைப்பற்றி பேசாமல் விட்டதே அதனால்தான் என நான் நினைக்கின்றேன். கடைசிமுறை அவன் இங்கு வந்தபோது நீங்கள் வீட்டில் இருக்கவில்லை. அவன் வரும்போது நான் எனது படுக்கையறைக்கு அடுத்த அறையில் உடுப்புத் தைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் வீட்டில் இல்லாத செய்தி அவனுள் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அவன் நான் அமர்ந்திருந்த சோபாவின் பின்னால் உட்கார்ந்து கொண்டான். அவன் என்னை முழு மனதோடு நேசிப்பதையும், நான் அவனை நேசிக்காததால் அவன் பித்துப்

பிடித்தவன் போல இருப்பதாகவும், அவனது எதிர்காலம் என்னால் அர்த்தமற்றுப் போய்விட்டதாகவும் என்னிடம் கூறினான். என்னுடைய திருமணத்துக்குப் பின்னர், தன் வீட்டில் உன்மத்தனைப் போல அவன் திரிகின்றான் என்ற செய்தியையும் இதற்கு முன்னால் நான் அறிந்திருந்தேன்.

நான் திருமணம் செய்து கொண்ட பெண் என்றபடியால் காதலைப்பற்றி என்னிடம் பேச வேண்டாம் என அவனிடம் கூறினேன். உடனே அவன் எனது பாதங்களுக்கருகில் முழந்தாளிட்டுக் கொண்டான். என்னைக் காதலிப்பதாக அவன் நீர் மல்கும் கண்களுடன் யாசித்து நின்றான். என் நினைவில் அவன் அடைகின்ற மனத்துயரில் களையிழந்து போன அவனது முகத்தைப் பார்க்க அனுதாபம் ஏற்பட்டது. அந்த அனுதாபம் எனது சிந்தனையில் உருவானது என்பதை நான் முன்னரும் அன்னிடம் கூறியிருக்கின்றேன். நான்குனிந்து அவன் தலையை இருகைகளாலு அணைத்து முத்தமிட்டேன். யாரோ வீட்டில் நடமாடுவது அப்பொழுது எனக்குத் தெரிந்தது. நீங்கள் வீட்டிற்கு வந்திருக்கக் கூடும் என எனக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. உடனே எழும்பி அறையின் வெளியே வந்தபோது நீங்கள் வரவேற்பறையில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டேன். நீங்கள் வரவேற்பறையில் உட்கார்ந்திருந்ததால் இச்சம்பவத்தைக் கண்டிருக்க மாட்டீர்கள் என நான் நினைத்தேன். நீங்கள் நிமாலுடன் நட்பாடு பேசியதாலும், மகிழ்ச்சி

யோடு பழகியதாலும், எனக்கு பெரிதாக ஒன்றும் சந்தேகம் ஏற்படவில்லை. நான் நிமாலுடன் அறையில் இருந்ததைப் பார்த்த பின்னரே நீங்கள் வரவேற்பறைக்கு போயிருக்கின்றீர்கள் என்பதை இப்பொழுது வெளியறையின் ஜன்னலை உடைத்து அங்கு வரைந்துள்ள படத்தைக் கண்டபின்னர் புரிந்து கொண்டேன்.

சித்திரம் வரையும் அறையினுள் நான் பிரவேசிக்கக் கூடாது என நீங்கள் கூறியது இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதற்கு மறு நாள் என நான் முன்னரும் குறிப்பிட்டுள்ளேன். நான் அந்த அறையினுள் பிரவேசிப்பதை நீங்கள் தடுத்தது அதுவரை வரைந்திருந்த எனது சித்திரத்தை அழித்து வேரோர் சித்திரம் வரைவதற்காகவே. நீங்கள் அழித்து பின்னர் வரைந்த சித்திரத்தில் எனது உருவம் இருக்கின்றது அது எனது உருவத்தை மட்டும் பிரதிபலிக்கும் சித்திரம் அல்ல. நான் நிமலை அணைத்து முத்தமிடும் காட்சியைப் பிரதிபலிக்கும் சித்திரமே அது! இன்று அதைக் கண்டவுடன் என்னுள் ஏற்பட்ட சோகத்தையும் பீதியையும் என்னால் விபரிக்க முடியாது. எனது ஆத்மார்த்தமான இதயத்தின் அழகை வெளிக் கொணரவே நீங்கள் என்னை ஓவியமாகத் தீட்ட ஆரம்பித்தீர்கள்; நான் நிர்மலமான அன்புடைய பெண்ணென்று நீங்கள் அந்தாட்களில் நினைத்தீர்கள்; ஆனால் நான்காமாந்தகாரத்தில் திளைத்த பெண்ணொருத்தியென்ற தவறான எண்ணம் நிமாலோடு சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடந்த

அன்று உங்கள் மன ல் பதிந்து விட்டதை உணர்கின்றேன். சித்திரம் வரைந்து முடிக்கப்பட்டு விட்டது என நீங்கள் உங்கள் நண்பரிடம் கூறியது நானும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் என நினைக்கின்றேன். நான் தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டும் என நீங்கள் எதிர்பார்த்தீர்களோ என்ன வேளா எனக்குத் தெரியாது'

கடிதத்தைப் படித்து முடித்த பியசேன நெருப்புக்குச்சியொன்றை பற்றவைத்து கடிதத்தை எரித்தான். பின்னர், சோமாவும் நிமாலும் இணைந்திருப்பதாக வரைந்துள்ள சித்திரத்தை நீல நிற வர்ணம் பூசி பூரணமாக அழித்தான்.

அறையிலிருந்து வெளியேறிய அவன் போலீசாரை எதிர்பார்த்தபடி வரவேற்பறையில் அங்குமிங்கும் உலாவத் தொடங்கினான். ★

- 'அம்மா எனக்கு ஒரு குரங்கு வாங்கிக்கொடு?'
- 'அதற்குச் சாப்பிட என்ன கொடுப்பது?'
- மிருகக் காட்சிச்சாலையில் நாம் பார்த்ததை, வாங்கிவிடு! 'உணவு கொடுக்கக்கூடாது' என்று அங்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா?

- கிண்டர் கார்டனில் உள்ள காத்யா, தனது ஆசிரியை கையில் பணம் வைத்திருப்பதைப் பார்த்தாள்.
- 'நீங்கள் இந்தப் பணத்தை விலைக்கு வாங்கினீர்களா?'
- 'இல்லை: இது நான் செய்த வேலைக்காக எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.'
- 'நீங்கள் கூட வேலை செய்கிறீர்களா? நீங்கள் எங்களோடு விளையாடுவதோடு சரி என்றுதான் நான் நினைத்திருந்தேன்,' என்று வியப்புடன் கூறினாள் காத்யா.

கவிஞர் மு. மேத்தாவின் 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்'

கவிஞர் மு. மேத்தாவின் கண்ணீர்ப்பூக்கள் கவிதைத் தொகுதியினைப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு அண்மையில் கிடைத்தது: உயர்ந்த ரகப் பேப்பரில் கண்ணையும் நெஞ்சையும் கவரும் விதத்தில் கைக்கு அடக்கமாகக் கவிதைநூல் இருந்தது ஏலவே தீபம், வானம்பாடி ஆகிய சஞ்சிகைகளில் மேத்தாவின் கவிதைகளைப் படித்து இரசித்திருந்த நான், மேத்தாவின் கவி உள்ளத்தைப் பூரணமாக அறியும் ஆர்வத்துடனும் விருப்பத்துடனும் கண்ணீர்ப்பூக்களை வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். வாசித்து முடிந்ததும் எனக்கு எஞ்சியது ஏமாற்றமே.

புதுக் கவிதையாகவும், மரபுவழிக் கவிதையாகவும் அமைந்த முப்பத்தியொரு கவிதைகளைக் கொண்டுள்ளது இந்நூல். 'புதுக் கவிதை, எழுத்து பத்திரிகை மூலம் தமிழில் நிலைகொள்ள ஆரம்பித்து கசடதபறவில் க்ஷீணித்துவிட்டது. இப்போது எழுதப்படும் புதுக் கவிதைகள் யாவும் மரபுக் கவிதைகளே' என்று முத்துச்சாமி ஞானரதம் பெப்ரவரி 1973 இதழில் சொல்லியிருக்கிறார். உண்மைதான். பிராய்ட்டிஸைக் கொள் கையின் அடிப்படையில் எழுந்த எக்ஸ்ஸிஸ்ட்டென்ஷியலிஸம், ஸர்ரியலிஸம் என்ற கலை இலக்கியக் கொள்கையின் அடியொற்ற ஆரம்பித்து அகமனஆய்வு, தெளிவின்மை, வாழ்க்கையில் விரக்தி, மனமுறிவு ஆகியவற்றை உட்பொருளாகக் கொண்டிருந்த அந்தப் புதுக் கவிதை கசடதபறவுடன் செத்துத்தான் விட்டது. ஆனால் யாப்பை மீறி எழுதுகின்ற பண்பை அப் புதுக் கவிதை மரபிலிருந்து பெற்று, புதிய உள்ளடக்கத்தை அதிற் பொறிக்கின்ற கவிஞர் கூட்டம் அண்மைக்காலத்தில் உருவாகியுள்ளது.

பாரதி மரபிலிருந்து இரு கிளைகள் தமிழ்க் கவிதை உலகிற் பிரிந்தன. ஒரு கிளை மரபு சார்ந்த உருவமும் சமுதாய நோக்கும் கொண்டதாக பாரதிதாசன் வழி சென்றது. இன்னொரு கிளை மரபை மீறிய உருவமும், சமுதாய நோக்கு அற்றதாகவும், நபிச்சைமூர்த்தி வழி சென்றது. இரு வேறுபட்டுச் சென்ற

இரு கிளைகளையும் இணைத்து, பாரதிதாசனின் வழியிலிருந்து மரபு சார்ந்த உருவத்தையும், சமுதாய உள்ளடக்கத்தையும் பெற்று ந. பிச்சைமூர்த்தி வழியிலிருந்து யாப்பை மீறிய கவிதையையும் பெற்று, இரு வேறு போக்குகளையும் இணைத்து தமிழுக்கு ஒரு புதுக் கவிதை மரபினை அமைக்க முனைபவர்களாகவே வானம்பாடியினர் எனக்குத் தெரிகிறார்கள். எனவேதான் இவர்கள் கவிதை பழைய புதுக் கவிதைக்காரர்களால் மரபுக் கவிதை எனவும், மரபுக் கவிதைக் காரர்களால் புதுக் கவிதை எனவும் குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது.

பாரதி வழியிற் கிளைத்து இரு வேறுபட்டுச் சென்ற இலக்கிய வழிகளின் இணைப்பாக இருக்கும் கவிஞர்களான தமிழன்பன் (ஒரு தோணி வருகிறது), இன்குலாப் (இன்குலாப் கவிதைகள்), காமராஜன் (கறுப்பு மலர்கள்) ஆகியோரின் கவிதைத் தொகுதிகள் அண்மையில் வெளியாகியுள்ளன. இக் கவிதை நூல்களில் இவ்விணைப்பின் முனைப்பினைக் காணலாம். மரபுவழிக் கவிதைகளைப் போலவும் யாப்பை மீறியும் எழுதுகின்ற - ஒரு புதுப் பண்பை உருவாக்க முயலுகின்ற இவர்களுள் ஒருவர் மேத்தா, அவர் நூல் அதற்குச் சான்று.

பழைய புதுக் கவிதைக்காரர்களை எதிர்த்த சமுதாய நோக்கு கொண்ட இலக்கியக்காரர் மனமுறிவு, கூடார்த்தம், விரக்தி, அடிமன ஆய்வு என்பவற்றையே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு இவர்கள் எழுதுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினர். புதிய புதுக் கவிதை படைக்க முயன்றோர் நம்பிக்கை, தெளிவு, எளிமை ஆகியவற்றை அதன் உள்ளடக்கமாக்கினர்.

மேத்தாவும் அவரது கவிதைகளும் இரண்டாவது பிரிவுக்குள் அடங்குவன என்று கணிக்கப்பட்டாலும் பழைய புதுக் கவிதைக் காரர்களின் எச்ச சொச்சங்கள் பல அவரோடு ஒட்டி இருப்பதைக் கண்ணீர்ப் பூக்கள் காட்டுகின்றன. கண்ணீர்ப் பூக்கள் என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கவிதைகளில் வரும்

என் வாழ்க்கை நாடகத்தில்
எத்தனையோ காட்சிகள்
எத்தனையோ காட்சிகளில்
எழ முடியா வீழ்ச்சிகள்

வஞ்சி மலர் ஊமை மன
மாளிகையின் அதிபதி
மாளிகையின் அதிபதிக்கு
மனதில் இல்லை நிம்மதி

என்ற பாடல்கள் மேத்தாவின் விரக்தி நிலையைக் காட்டும் பாடல்களாகவே எனக்குப் படுகின்றன, அழகைக்குப் பிறகும் அதில் வரும் கவிஞன் அணிவகுப்பு நடத்துகிறான். ஆனால் அழகைக்குப் பின்னர் ஏற்படும் ஆவேசம் அவன் அணிவகுப்பில் இல்லை.

கண்ணீர்ப் பூக்கள் என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் நிறையக்
கண்ணீர் வருகின்றது

கண்ணீர் வெப்பத்தால்
என் கவிதை
முழுமை பெறாமலே
நின்று விடுகிறது

(தேச பிதாவுக்குத் தெருப்பாடகன் அஞ்சலி)

எங்கள் உடுப்பை
யாரேனும்
கழற்றவோ
வந்தால்
தடுக்க முடியாமல்
கண்ணீர் வடிக்கிறோம்

(மரங்கள்)

மணவாழ்க்கை ஒப்பந்தம்
மதிப்பிற்குமே போது
கண்ணீர் வருகிறது

(தேசத்தைப்போல.....)

கறுப்பு முக்காடுகள்
கண்ணீர்ப் பர்தாக்கள்

(நிழல்கள்)

அவன் தோட்டத்தில் வளர்வதெல்லாம்
கண்ணீர் பூக்களாகவே காட்சி தருகின்றன

(கண்ணீர்ப் பூக்கள்)

உன்னுடன் சேர்ந்து அழ முடிந்த என்னால்
உன்னுடன் சேர்ந்து சிரிக்க முடியவில்லை

(மாம்பழ ஊரில்.....)

போன்ற வரிகள் மேத்தாவின் மன உடைவுகளுக்கு உதாரணம்
போராட்டங்களைத் தூண்டி விடுவதும் போராடும்போது தூவப்
படுவதும் இக்கண்ணீர்ப்பூக்களே என்று இக் கண்ணீருக்கு மேத்தா
விளக்கம் தருகிறார். ஆனால் இக்கண்ணீர்ப் பூக்கள் போராட்டங்
களைத் தூண்டவில்லை. எல்லாரையும் அவரோடு சேர்ந்து 'ஓ'
என்று அழத்தான் வைக்கிறது. இப்போதைய கால கட்டம்
வர்க்க முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்து வரும் கால கட்டம்.
மிகத் தெளிவான கால கட்டம். இப்போது தேவை கண்ணீ
ரல்ல கண்களிலிருந்து தெறிக்குங் கனல்களே. கால ஓட்டத்தைப்
புரிந்த மேத்தா கனல்களை உருவாக்க வேண்டும்.

ஓரீரண்டு வருட நூற்பழக்க முள்ளாரும் விளங்கக்கூடிய கவிதை இயற்றுதலே இருபதாம் நூற்றாண்டின் கவிஞர் பண்பாகும். இதைப் பிரகடனப் படுத்தியவன் பாரதி. எளிமை, தெளிவு இவற்றிற்கு அவசியம். மேத்தாவின் கவிதைகள் பலவற்றில் எளிமையையும், தெளிவையும் காணாதது நமக்கு ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது. படிமங்களை வாரி இறைத்து கூறவந்த பொருளைப் படிமத்துள் மறைத்துவிடுகிறார் மேத்தா.

வாழ்க்கையைப் பிரசவிக்கத் துடித்த எங்கள்
வசந்த சொப்பனங்களை
இலையுதிர் காலத்தின்
இரவுச் சிறகுகள்
கவர்ந்து சென்றுவிட்டன.

தொழிலாளர்களின் நல்ல ஆசைகளையும் கொள்கைகளையும் வறுமை கவர்ந்துவிட்டது என்று கூற வரும் மேத்தா ஏன் இவ்வளவு தெளிவின்மையாக, மறைபொருளாகக் கூறவேண்டும் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை.

பூமியைப் புரட்டும்
புழுதியின் கீதங்கள்
புறப்பட்டு வருகிற
போது -
புல்லின் நுனியிலும்
புதுமை சிலிர்க்கும்
புல்லாங் குழலிலும்
புரட்சி வெடிக்கும்

என்ற அருமையான வரிகளைப் பின்னால் கொண்டு வரும் 'கலைந்த கனவுகள்' என்ற இக் கவிதை இத் தெளிவின்மை, படிம விளையாட்டை என்ற சர்க்கஸ் ஆகியன காரணமாக ஒரு 'புதிர்க் கவிதை' யாகிவிடுகின்றது.

சொற்களிலும் வர்ணனைகளிலும் சமத்காரம் காட்டும் ஒரு போக்கு புதிய புதுக் கவிதைக்காரர்களில் நிறையக் காணப்படுகிறது. இவர்களிடம் காணப்படும் இயற்கை அதீதம் (ரொமானஸ்), வெற்றுச் சொற்கள், படிமத்திற்காகப் படிமம் என்பதெல்லாம் இதனடியாக எழுந்தவையே. அவர்களுள் மேத்தாவும் ஒருவர்.

நிழல்கள் என்ற கவிதையில் நிழல்களைப்பற்றி மேத்தா கூறுவது இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும். நிழல்களை வெளிச்சத்தின் காலடிச் சுவடுகள், மண்ணின் மச்சங்கள், மரத்தின் எச்சங்கள், வெய்யில் தாங்காமல் வரும் காலுக்கு சிறிது நேரச் செருப்புகள், என்றெல்லாம் மாறி மாறிக் கூறுவதில் மேத்தாவின் சமத்காரத்தைத்தான் காணுகின்றோம். இது நமக்கெல்லாம் நாயக்கர் காலப் புலவர்களின் வரண்ட சமத்காரச் செய்யுள்களையும்,

பழைய புலவர்களின் தற்குறிப்பு ஏற்ற அணிகளையும் தான் ஞாபகப்படுத்துகிறது. சமத்காரங்களையும், கெட்டித் தன்ங்களையும் காட்டுவதை விடத் தெளிவாகவும், சரியாகவும் கூறும் கவிதைகளே இப்போது நமக்குத் தேவை.

கண்ணகி

காற்சிலம்பைக் கழற்றினள்
நான் சிலப்பதிகாரம் படித்தேன்

நீ—

கை வளையல்களைக் கழற்றினாய்

என் தோழர்கள்

கண்ணீர்ப்பூக்களை வாசிக்கிறார்கள்.

என்ற வரிகள் 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்' நூலின் தோற்றத்திற்குக் காரணம் கூறுவதுபோன்று அமைந்துள்ளன. ஒரு பெண்ணின் பெருமூச்சிலிருந்து காவியம் படைப்பதும். பெண் குளித்துவிட்டு வந்து உலர்த்தும் கூந்தலைக்கண்டு கதை சிருஷ்டிப்பதும் நிலப்பிரபுக்களையும், அரசர்களையும் அண்டி வாழ்ந்த நமது பழைய கவி ராயர்களினதும், அல்லது நவீன 'சௌந்தர்ய உபாசகர்களினதும் கொள்கைகள், கோட்பாடுகளாக இருக்கலாம். அது மானுடம்பாட வந்தவர்களின் கொள்கைகளாக இருக்கக்கூடாது.

மேத்தாவுக்குப் புகழ் தேடித்தந்த 'தேசபிதாவுக்கு ஒரு தெருப்பாடகனின் அஞ்சலி' என்ற கவிதையும் இத்தொகுப்பிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைகுனிந்து நிற்கும் காந்தி சிலையையும், இந்தச் சமுதாய அமைப்பையும் ஒன்று சேர்ப்பார்த்ததால் எழுந்த உணர்வு இதிற் தெறிக்கிறது.

அமுத சுரபியைத் தான்

நீ தந்து சென்றாய்

இப்போது

எங்கள் கைகளில் இருப்பதோ

பிச்சைப் பாத்திரம்

இந்த

மாற்றத்தை நிகழ்த்திய

மந்திர வாதிகள் யார்?

என்று தேசபிதாவிடம் கேட்கிறார் மந்திரவாதிகளை அறிந்து கொள்ளாத மேத்தா.

இந்த மாற்றங்களை நிகழ்த்திய

மந்திரவாதிகளின்

கழுத்துக்கு - நாங்கள்

மாலை குட்டுகிறோம்.

என்று கூறுமிடத்தில் மந்திரவாதிகளை யார் என இனம் கண்டு கொண்டவராகக் காட்சி தருகிறார். இனம் கண்டுகொண்ட பின்னர் செய்யும் அடுத்த நடவடிக்கையை அவர் கவிதை பிரபலிக்கவில்லை.

அமைதி கொலுவிருக்கும்
உன் சிலைகளைப்
பார்க்கும் போதெல்லாம்
நான் அழுதுவிடுகிறேன்.

என்று மீண்டும் கண்ணீர்ப் பூக்களை அர்ச்சிக்க மன அமைதி காணுகிறார். செயலாக்கத்துக்குத் தூண்டவேண்டிய ஒரு கவிதை செயலிழந்து நிற்கின்றது. மேத்தாவிடமிருந்து அனுபவ முத்திரைகள் தெறிக்கும் வழிகாட்டும் கவிதைகளையே மானுடம் எதிர் பார்க்கின்றது.

நான் மேற்கூறிய விடயங்கள் யாவும் பழைய புதுக் கவிதைக் காரர்களின் தாக்கத்தின் எச்சசொச்சங்களே. எனினும் புதுப் பண் இசைக்கும் சில நல்ல கவிதைகளை இத் தொகுப்பிற் காணும் போது மனம் சற்று நிம்மதியடைகிறது.

சுய தரிசனம் என்ற கவிதையில் ஒன்று திரண் - உழைக்கும் இனத்தின் ஆற்றலையும் அடையாளத்தையும் மேத்தா கூறுவது அருமையாக இருக்கிறது.

புயல் என்விசிறி
பூமியை
நடு நடுங்க வைக்கும்
புகம்பம் எனக்கு
ஊஞ்சல் விளையாட்டு.
இடியோசை
எனைத் துயில் நீங்க வைக்கும்
திருப்பள்ளி எழுச்சியின்
இன்னிசை.

என்று உழைக்கும் இனத்தின் ஆற்றலைக் காவிய நயத்துடன் தெளிவாகக் கூறும் இக் கவிதையிலேதான் மேத்தாவின் எதிர் காலம் தெரிகிறது.

மேத்தாவின் நல்ல கவிதைகளுள் ஒன்றான வாழைமரத்தின் சபதம் இத்தொகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மரங்களில் ஏழையான வாழை மண்ணிலே வேரோடி மாநிலத்திற் கால்பதித்து நிற்பதால் வீசும் புயற்காற்றை நின்றெதிர்க்கின்றது. தான் வீழ்ந்தாலும்

கன்றெதிர்க்கும் கன்றுடைய கன்றெதிர்க்கும்
கன்றுகளின் கன்றெதிர்க்கும்

என்று வாழை போர்ப்பிரகடனஞ் செய்யும்போது மண்ணிற்
காலூன்றி நிற்கும் உழைப்போரின் வர்க்கமும், தலைமுறை தலை
முறையாக அவ் வர்க்கம் சலிக்காது நடத்தும் உறுதிவாய்ந்த
போராட்டமும், அப் போராட்டத்தின் பற்றும் தெளிவாகத்
தெரிகின்றன. மேத்தாவின் புகழ் இத்தகைய கவிதைகளிலே
தான் காணப்படுகிறது.

இவற்றைத் தவிர தாலாட்டுக் கேட்காத தொட்டில்கள்,
அரளிப்பூ அழுகிறது, எதிர்காலத்தில் தொலை தூரத்தில்,
சிவி - 73, ஒரு மக்கள் கவிஞனின் இறுதிக் கேள்வி போன்ற கவி
தைகள் மேத்தாவை மானுடம் பாட விரும்பும் கவிஞனாகக்
காட்டுகின்றன.

மேத்தாவினது மட்டுமல்ல 20 ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்
களின் வழியும் இதுதான். சமுதாய முரண்பாடுகள் முற்றி,
புதிய யுக நிர்மாணத்திற்காக உழைக்கும் இனத்தின் தலைமையில்
உலக மக்கள் போர் நடத்துகின்றனர். இக் காலகட்டத்தில்
இச் சமூக முரண்பாடுகளை இனம் கண்டு புதுயுக நிர்மாணத்திற்
கான பங்களிப்பாகவே கவிஞர்களின் கவிதைகளும் அமைய
வேண்டும்.

செல்லரித்த மானுடத்தைச்
சீர்திருத்தப் பாடினேன்.

என்று கூறுகிறார் மேத்தா. அதுவல்ல பிரதானம்; செல்லரித்த
மானுடத்தை மாற்றி அமைக்கப் பாடுதலே இப்போது பிரதானத்
திலும் பிரதானம்.

இறுதியாக நான் கூறுவது இதுதான், அழுது அழுது ஏழை
மக்களின் கண்ணீர் வற்றிவிட்டது. அவர்கள் முகங்களிலே இப்
போது கண்ணீரல்ல; கனல்களே தெறிக்கின்றன. தம் வாழ்க்
கையை நினைத்துக் கண்ணீர்விடாது; தமது வாழ்வை வஞ்சித்
தோரைக் கனல் தெறிக்கப் பார்க்கின்றார்கள். இக்கனல்களைக்
காவியமாக்கும் கவிஞர்களையே இன்றைய போராடும் உழைக்கும்
இனம் எதிர்பார்க்கின்றது. அந்த இனம் மேத்தாவிடமிருந்தும்
கனல்களை எதிர்பார்ப்பதில் வியப்பில்லைத்தானே.

ஆசிரியர்: 'சுவாசிப்பதற்காகப் பிராணவாயு மிக அவசியம்,
பொதுவாக வாழ்க்கைக்கு அது இன்றியமையாதது;
1773-இல் அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.'

மாணவன்: 'அட கடவுளே! அதற்குமுந்தி மக்கள் எப்படிச் சுவா
சித்தார்கள்?'

பத்தாவது ஆண்டு

மலர்

அறிமுக விழா

நெல்லை க பேரன்

ஈழத்தில் தேசிய கலை-இலக்கியத்தின் முன்னோடி மாசிகையான மல்லிகையின் பத்தாவது ஆண்டு மலர் அறிமுகவிழாயாழ். பொதுசன நூலக கேட்போர் கூடத்தில் கடந்த 17-8-7 ருஇல் நடைபெற்றது. முதுபெ4-ம் எழுத்தாளர் டாக்டர் நந்தி தலைமைவகித்த இவ்விழாவில் திரு. ஆகாசநாதசாமி வரவேற்புரை நிகழ்த்துகையில், 'ஈழத்தில் தனித்துவமான கலை, இலக்கியங்களை வளர்க்கவிரும்பும் எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்தும் மல்லிகைக்கு உதவி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆசிரியர் ஜீவாவின் முயற்சிதான் மல்லிகை' என்றார்.

திரு. ச. இராசநாயகம் பேசுகையில், 'கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் பத்திரிகைத் துறை மாற்றங்களுக்கு முன்னோடியாக இருந்து வழிகாட்டியது மல்லிகைதான். ஏகாதிபத்தியத்தின் கோரப்பிடிகளுள் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் தனித்துக் கொண்ட

ருந்த காலத்திலும், பல இன்னல்களைத் தாங்கி மல்லிகை ஒன்றுதான் தாக்குப்பிடித்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. எத்தனையோ ஜாம்பவான்கள் தொடங்கிய இலட்சியப் பத்திரிகைகள் யாவும் சிறு பராயத்திலேயே இளம்பிள்ளைவாதம் பீடித்தது போல நோய்வாய்ப்பட்டு மரணித்து விட்டன. தன் மகளுடைய பாரதூரமான ஒப்பரேஷனையும் கூடப் பொருட்படுத்தாது மல்லிகைக்குத் தாள் வாங்குவதற்காகக் கொழும்பு சென்ற இலக்கியச் சேவையாளர் ஜீவா. மல்லிகையில் ஜீவாவின் இரத்தத் துளிகள் கலந்திருக்கின்றன' என்றார். தமக்கே இயல்பான ஆழமான இலக்கிய உணர்வோடு உண்மை இலக்கிய ஆசிரியனை மதிக்கின்ற பண்போடும் இவரது பேச்சு மிகவும் அமைதியாக இருந்தது.

அடுத்து மல்லிகையில் ஆரம்பமுதலே எழுதிவரும் கவிஞர் சபா. ஜெயராசா தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கையில், 'மல்லி

கை பத்து ஆண்டுகளாக வாழ்வதற்கு ஜீவாவின் கடும உழைப்பும் அவர் சார்ந்துள்ள இயக்க முந்தான் காரணம். எழுதுவதோடு மாத்திரமல்லாது புறூப் பார்த்தல், கொம்போசிட்டராகப் பணிபுரிதல், அச்சுக்களை அச்சகத்திற்குக் காவிச் சென்று அச்சடிக்கக் கொடுத்தல், பத்திரிகையைச் காவிச் சென்று விந் பனை செய்தல், விளம்பரம் சேகரித்தல், ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதுதல் போன்ற சகல தொழில்களையும் பார்க்கின்ற ஒரே யொரு எழுத்தாளர் ஆசிரியாவில் இருப்பாரானால் அது ஜீவா ஒரு வர்தான். இவை வெறும் புகழ்ச்சி வார்த்தைகளல்ல. யதார்த்தமானவை. மல்லிகையின் ஆசிரியத் தலையங்கம் தேசிய உணர்வையும் ஆத்ம ரீதியான சிந்தனை ஓட்டத்தையும் காண்பிப்பவை. மல்லிகையில் வெளியாகும் சிறுகதைகள் கட்டுரையின் தரத்தை எட்டவில்லை. எழுத்தாளர்கள் கதைகள் விடயத்தில் சற்றுக் கவனஞ் செலுத்த வேண்டும், அதிகமான சிங்களச் சிறுகதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த பத்திரிகை மல்லிகை ஒன்றுதான். தற்போது 'ஜனருசிய' வில் தமிழ்க் கதைகள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப் படுகின்றன. மல்லிகை இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கு ஒரு ஆராய்ச்சி நூல். இக்காலத்தில் கவிதை படிப்போர் தொகை அதிகமாகி வருகிறது. பரிசோதனைகள் என்ற தலைப்பில் மல்லிகையில் வரும் புதுக்கவிதைகள் எம்மை நல்ல களத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றன. மல்லிகை எதிர்காலத்தில் நிச்சயம் ஓர் சிந்தனைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தும்' என்றார். மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் தீராத ஈடுபாடு கொண்ட இவர் தமக்கே இயல்பான விமர்சனப்பாணியில்

மல்லிகையின் பத்தாவது ஆண்டு மலரையும் முன்னைய இதழ்களையும் நியாய பூர்வமாக விமர்சித்தார்.

திரு. பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் பேசுகையில், '1970-ல் முற்போக்கு இலக்கியம் தமிழகத்து நல்ல இலக்கியத்துடன் ஈழத்து இலக்கிய உறவு துண்டிக்கப்படக் கூடாதென்றும் இங்கு கடல் கடந்து வரும் நச்சு இலக்கியங்கள் எம்மைப் பாதிக்கக் கூடாது என்றும் சில கோரிக்கைகளை அரசின் முன் வைத்து இயக்கம் நடாத்தியது. மல்லிகை இந்த இயக்கத்தில் முக்கிய பங்களிப்பைக் கொடுத்தது. ஈழத்து வெளியீடுகளுக்காக ஆண்டுக்கு ஒன்றரை லட்சம் ரூபாவரை ஒதுக்கவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுள்ளோம். வரப்போகும் சிங்கள - தமிழ் எழுத்தாளர் ஒற்றுமை மாநாடு நாம் எதிர் பார்த்ததை விட வியாபகமான நிலையில் நடைபெறவுள்ளது. பல தேசிய சக்திகளும் ஒற்றுமை நல்குகின்றன. மாதர் சங்கப் பிரதிநிதிகளும் மாணவர் பிரதிநிதிகளும் தேசிய தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டு ஒத்துழைப்பு நல்குகிறார்கள், இன்னும் தீர்க்கப்படாத தேசிய இனப் பிரச்சினைகள் நாம் முன்வைக்கவுள்ள 12 அம்சத் திட்டங்கள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். இது சம்பந்தமாக திரு. அனூரா பண்டாரநாயக்கா வுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம். அவர் தாம் சார்ந்துள்ள சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி வாலிபர் சம்மேளனத்தின் முழு ஆதரவையும் தருவதாக உறுதியளித்துள்ளார். எழுத்தாளர் மட்டத்தில் ஆரம்பித்த இவ்வியக்கம் மக்கள் அனைவரையும் அரவணைத்து ஓர் இயக்கமாக

வளர்ந்து வருகிறது. தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுது தேசிய சுதந்திரத்தையும் பொருளாதாரப் பிரச்சினையையும் பாசிச பயமுறுத்தலையும் முறியடிக்க முடியாது. சமுதாயப் பிரக்ஞையுள்ள சகல சிங்களவர்களும் இதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். இம் மாநாடு சிறப்புற நடைபெறுவதற்குப் பொருளாதார உதவியும் தேவை' என்று கூறிமுடித்தார். ஆரம்பத்தில் இவரை மல்லிகையைப் பற்றிப் பேசுவதைவிட மாநாட்டைப்பற்றிப் பேசும்படி ஜீவாகேட்டுக் கொண்டபடி பிரேம்ஜியும் தாம் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயலாளர் என்ற பொறுப்புணர்வோடு மிகவும் விளக்கமானதோர் உரையை நிகழ்த்தினார். இந்த மாநாடு - மல்லிகை - ஜீவா எல்லாம் கூட இயக்கத்தின் பல்வேறு சக்திகள் தான் என்று திரு. பிரேம்ஜி குறிப்பிட்டாரென்றால் அது மிகவும் பொருத்தமான கூற்றுத்தான்.

தொடர்ந்து திரு. தெணியான் பேசுகையில், 'தாய் இறந்துபோன நாளன்றுகூட மல்லிகை அலுவலகத்திற்கு வந்து கடமைகளைச் செய்த ஒரே ஜீவன் திரு. டொமினிக் ஜீவா. மல்லிகையின் ஆசிரியர்த் தலையங்கங்களை தினபதி இரண்டுதடவை மறுபிரசுரம் செய்து கௌரவித்தது. சென்னை ஜனசத்தி மறுபிரசுரம் செய்தது. இத்தனை சக்திவாய்ந்த கலையங்கங்களைத் தீட்டுவது சாதாரண காரியமல்ல' என்றார். மல்லிகையினதும் ஜீவா சார்ந்த இயக்கத்தினதும் ஆதரவாளரான தாம் மலரைப்பற்றி அதிகம் பேசுவது தேவையில்லை எனக்

கூறிய இவர் சுருக்கமாகவே முடித்துக்கொண்டார்.

அடுத்து மல்லிகைக்கு எப்போதும் ஆசியுரை கூறி வருபவரான இரசிகமணி கனகசெந்தி நாதன் உரை நிகழ்த்துகையில், 'ஜீவாவும் பைத்தியமும் ஒன்று. ஜீவா ஒரு இலக்கியப் பைத்தியம். ஜீவாவின் உழைப்பு மாத்திரமல்ல - பொருளும் சேர்ந்து தான் தியாகம் செய்யப்படுகின்றது. மல்லிகையின் கதைகள் தரம் போதாது என்பதில் ஓரளவு உண்மை இருந்தாலும் ஆயிரம் ரூபாய் பரிசுபெறும் தமிழ்நாட்டுக் கதைகளைவிட இவை தரமாக இருக்கின்றன. கடத்தாசி விலையும் அச்சுக்கூலி ஏற்றமும் மல்லிகையை நலிவுபடுத்தாமல் இருக்கவேண்டுமாயின் உண்மையான அன்பர்கள் பத்துப் பத்துச் சந்தாதாரரையாவது சேர்த்துக் கொடுத்து மல்லிகையின்விற்பனையை மாதம் ஐயாயிரம் பிரதியாக உயர்த்த வேண்டும்' என்று தமது நல்ல மனதால் வாழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து கவிஞர் ஆசிச் செல்வன் பேசுகையில், 'ஐப்பானியச் சஞ்சிகைகளுடன் ஒப்பிட்டுச் சொன்னார். மல்லிகையின் விஷயங்களையும் சேர்த்து அதன் அச்ச அமைப்பும் நன்றாக உள்ளது. இந்த அமைப்புக் கலையை ஜீவா எவரிடமும் படிக்கவில்லை. அவரது அனுபவந்தான் காரணம்' என்று வியந்துரைத்தார்.

தலைவர் டாக்டர் 'நந்தி' தமது தொகுப்புரையில், 'எமது சரித்திரத்தில் இன்றைய வருடம் மிக முக்கியமான வருடம். யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பல்கலைக் கழக வளாகம் வருகிறது. அதன்

தலைவராக ஓர் இலக்கியகாரர் க. கைலாசபதி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஈழத்தின் சரித்திரத்தையே மாற்றவல்ல தமிழ்—சிங்கள எழுத்தாளர் மாநாடு நடக்கவுள்ளது. ஜீவா படித்த அளவிற்கு பல்கலைக்கழக மாணவன் கூடப் படித்திருக்க மாட்டான். ஜீவா ஒரு படிக்காத மேதை' என்று புகழ்ந்து பாராட்டினார்.

இறுதியாக திரு. டெமினிக் ஜீவா பதிலுரை நிகழ்த்துகையில், 'எனது தாய்க்காகவும் மகளுக்காகவும் நான் கண்ணீர் விடவில்லையென்று வரட்சி வேதாந்தம் பேசுபவனல்ல நான் ஏதோ ஒரு இலட்சியத்தைச் சாதிக்கப் புறப்பட்டவன் நான். தனிமனித உணர்வுகளுக்கு இடம்கொடுத்து என் நோக்கத்தை அழித்துக்கொண்டு சமுதாயக் கடமைகளை ஒதுக்கிவிட நான் தயாராக இல்லை. அடிப்படையான மனிதத் தன்மையற்ற கொள்கை ஒரு மலட்டுவாதம். இன்று மல்லிகைக்கு மக்களுடைய காசால் சேர்த்த ரூபா 8000-க்கு மேல் சாதனங்கள் உண்டு. சந்திரசேகரம் போன்ற அபூர்வமான தொழிலாளி எமக்குக் கிடைத்துள்ளார். மல்லிகைக்காக உழைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது நான் சாகவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்த ஆண்டு மலரை விகடன், கல்கி போன்றவற்றின் தீபாவளி மலரைப் போலக் கனமாகவும் மல்லிகைக்கேயுரிய தகுதியுடனும் சிறப்பாக வெளிக்கொணர்வேன். நான் உழைப்பை நேசிப்பவன். காமராசரை, வால்ட்டிஸ்னியை, வாசனை, மாக்கிம் கார்க்கியைப் பின்பற்றி அவர்கள் காட்டிய

உழைப்புச் சக்தியை விரயமாக்காது பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்று ஈழத்தில் மட்டுமல்ல தமிழகத்திலும் மல்லிகைக்கு வாசகர்கள் பெருகியுள்ளார்கள். ஈழத்தில் வாரத்திற்கொரு புத்தகம் வெளிவந்தது. கடதாசித்தாள் தட்டுப்பாடு, விலையுயர்வு காரணமாக இனி ஈழத்தில் எந்த எழுத்தாளனும் புத்தகம் போட முன்வரமாட்டான். மல்லிகை, சிரித்திரன் ஆகிய இரண்டு சஞ்சிகைகையுந்தான் இனி ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் முற்றுகையிடப் போகிறார்கள். வாரப்பத்திரிகைகளும் கதைகள் போடுவதைக் குறைத்துக் கொண்டன. சிறிய சஞ்சிகைகளுக்கு எமது அரசாங்கம் என்ன சலுகை செய்கின்றது? வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பும் சஞ்சிகைகளுக்கு முத்திரைக் கட்டணத்தைக் குறைக்கக் கூடாதா? தரமான சிங்கள தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளுக்கு விளம்பரக் கட்டணமாக மாதத்தில் ரூபா 1200 ஆவது ஒதுக்கக்கூடாதா! எத்தனை கோப்பேஷன்கள் இன்று நட்டத்தில் ஓடுகின்றன? எத்தனை அரசாங்க அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் பெற்றோலில் மீன்வாங்கப் போகிறார்கள்? தமது பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள்? இவை எல்லாவற்றையும் விட இலக்கியச் சஞ்சிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பதுதான் நஷ்டமா? நால்ரைக்கோடி மக்கள் பரப்பையும் அச்சக வசதியையும் கொண்ட 'தாமரை'க் குக்கூட் இன்று பிரச்சினை ஏற்பட்டுள்ளது. தாமரைக்கே இந்நிலை என்றால் மல்லிகைபோன்ற சிறிய பத்திரிகைகளின் கதி என்னாகும்? எமது வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். தமிழகத்

உ
ள்
ள
க்
கு
மு
ற
ல்

நாட்டின் வீதியிலே
எனது வாழ்வு!
தூண்டும் பசியினிற்கு
தூது என்கரங்கள்!
வெள்ளை யாடையில்
வெள்ளை மனமுண்டு
பள்ளி சென்றறியேன்
படிப்பில்லை யென் வாழ்வில்!
இருள் சூழ்ந்த வாழ்வினிலே
ஒளி தனிலே படுத்தெழும்பும்
இல்ல மில்லாதவள் நான்!
என்தன் இடரகற்ற
எத்தனையோ ஜீவன்கள்
முன்னே வந்துநின்று
முகங்காட்டி நின்றனவே!
சொற்ப உதவி யென்று
கற்பை யழித்தனர்!
எனக்கே உணவுக்காய்
நாயாக அலைந்தயெனை
தாயாக்கி வைத்துவிட்டு
வெள்ளை உள்ளங்கள்
வீதியிலே செல்கிறதே!
அள்ளிப் பருகியோர்கள்
அடக்க வருவாரோ!
உள்ளக் குமுறலிதை
ஒழித்திடவோ யார்வருவார்,

— சி. ரவீந்திரன்

தில் ஜெயகாந்தனைத் தூக்கி வைத்து அவனை அழித்தது போல இங்கும் நம்போன்றவர்களை அழிக்க விடாதீர்கள். நாம் சாதிக்கவேண்டியவை நிறைய உண்டு.

மல்லிகையின் ஆசிரியர் என்ற வகையிலும் பலரது கருத்துக்களுக்கும் பதில் கொடுக்கவேண்டிய நிலையிலும் திருஜீவா தமக்கே இயல்பான ஆக்ரோஷத் தொனியில் ஆணித் தரமாகத் தமது கருத்துக்களை உதிர்த்தார்.

மொத்தத்தில் மல்லிகையின் பத்தாவது ஆண்டு மலர் அறிமுக விழா பல்வேறு இலக்கிய நண்பர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் ஒன்றுபடுத்தி இனி வரப்போகும் ஆண்டில் மேலும் உறுதியுடன் மல்லிகையின் வளர்ச்சியிலும் தேசிய கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிப் பாதையிலும் தமது ஆற்றல் மிகு சிந்தனைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும் தூண்டுகோலாக அமைந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையில் தனிமனிதவாதம்

ஒரு கடிதக் குறிப்பு

சோ. கிருஷ்ணராஜா

மல்லிகை பத்தாவது ஆண்டு மலரில் சபா. ஜெயராசாவின் 'தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையில் தனிமனிதவாதம்' என்ற கட்டுரைத் தொடர்பாக சில குறிப்புக்களைப் பின்வரும் ிநாக்கங்களின் அடிப்படையில் முன்வைக்க வேண்டியதாயுள்ளது.

குறிப்பிட்ட ஒரு சித்தாந்தத்தினை — மாக்கிய சித்தாந்தத்தினை 'தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையில் தனிமனித வாதம்' என்ற கட்டுரையாசிரியரும் நானும் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். ஒருவர் ஒரு சித்தாந்தத்தினை தவறாக விளங்கி அதன் அடிப்படையில் சில கருத்துக்களைக் கூறுவதால் ஏற்படும் தவறுகாலப்போக்கில் அச் சித்தாந்தத்தினையே தவறானது என்ற கருத்தினை சிலர் உளத்தில் கொள்ளச் செய்யும்.

தனிமனிதவாதத்தின் இயல்பினைக் கூறவந்த நண்பர் 'ஒருவனுக்கு இன்பம் பயப்பது நன்மை என்றும் துன்பம் பயப்பது தீமை என்றும் கூறும் பயன்வழிவாதம் தனிமனிதவாதத்தின் பாற்படும்' என்ற கருத்தினை முன்வைக்கின்றார். இது முற்றிலும் தவறான கருத்தாகும். ஒருவனுக்கு இன்பம் பயப்பது நன்மை என்றும் துன்பம் பயப்பது தீமை என்றும் உறுவது பயன்வழிவாதமல்ல இன்பவாதமே Hedonism இது இருவகைப்படும். 1. தன்னல இன்பவா

தம். தனிமனிதர் ஒவ்வொருவரும் தன்னளவில் அடையக்கூடிய மிகுதியான இன்பமே நன்மை என்ற கருத்தினைக் கொண்டுள்ளவர்கள். 2. பிரபஞ்ச இன்பவாதிகள். நன்மை என்பது மிகுதியான பேர்களின் மிகுதியான இன்பம் என்பது இவர்களின் கருத்து.

Utilitarianism என்ற ஆங்கில பதத்திற்கான தமிழ்ப்பதமாக பயன்வழிவாதம் என்ற சொல்லினை நண்பர் பயன்படுத்திக் கொண்டார் என்று வசதிக்காக நாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அது தவறு. ஏனெனில் இக் கொள்கையின் ஆதரவாளர்களான பென்டாம், ஜேம்ஸ் மில், ஸ்டுவார்ட் மில் என்போர் கூறுவது தனிமனித இன்பங்களைப் பற்றியல்ல. பொது நல இன்பமே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது.

'ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குரிய இன்பத்தை வேண்டி கட்டற்ற முறையில் நடக்கத் தொடங்கினால் சமூகத்திலே எத்தகைய குழப்பமுண்டாகும் என்ற தருக்க வினாக்களுக்கு தனிமனிதவாதம் தெளிவான விடைதராது சமாளிக்கும் போக்கினைக் கொண்டது' என்று தொடர்ந்து கூறும் சபா ஜெயராசா முழங்காலுக்கும் மொட்டந்தலைக்கும் முடிச்சப்போட முயலுகின்றார். தனிமனிதவாதத்திற்கு எதிரான விடையினை

தருவது ஒன்று. தருக்க வினாக்களுக்கு தெளிவான விடையினை தருவது இன்னொன்று. வாதங்களின் வாய்ப்பும் வாய்பின்மையும் (அவற்றின் உண்மை தன்மையினைப் பற்றிய கவலையில்லாது) பற்றி தருக்க வினாக்கள் எழுப்பப்படலாம். அதாவது எதார்த்த நிலைக்கு ஒவ்வாததும் பொய்மையானதுமாக ஒரு நியதி இருப்பினும் தருக்க வினாதி அங்கு பேணப்படலாம். இங்கு பிரச்சினை எடுகூற்றுக்களின் ஏற்புடமை பற்றியே எழவேண்டும். அதற்கு அனுபவம் அல்லது சமூக நடைமுறைதான் 'கட்டளைக்கல்'லாக அமையுமே ஒழிய தருக்கமல்ல. இதழைப் படையில் நோக்குமிடத்து தனிமனித இன்பவாதமோ அன்றி பயன்வழிவாதமோ தருக்கரீதியானதாகவே காணப்படுகின்றது. மேலும் சபா ஜெயராசா கூறும் இத் தனிமனித வாதம் சமூக முன்னேற்றத்திலும் கூட்டு இயக்கத்திலும் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை என்பதும் பொய்மையானதாகும்.

'ஒருவன் தலைவனாவது சமூகத்தின் முன்னணியிலுள்ள நலன்களைச் சரியாகவும் முழுமையாகவும் வெளியிடும் போதுதான். குறிப்பிட்ட நாட்டில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் இந்த மாபெரும் நபர் தோன்றுவது தற்செயலான காரியம்'. அந்த நபர் நிறைவேற்றும் கடமைகளை வேறொருவரும் நிறைவேற்ற முடியும்' என்ற கருத்து எந்தவகையில் தருக்கரீதியான முடிவாக பெறப்பட்டது? தற்செயல் என்ற பதப் பிரயோகமே தருக்கநியதியினை மீறிவிட்டது. புரட்சியினை ஆற்றுப்படுத்தும் தனிநபரின் தோற்றம் பற்றிய

மரக்கிச கருத்தினில் குறைகாணுவது எனது நோக்கமல்ல. 'தத்துவம் - தொடக்கப்பயிற்சி நூலும் (பக்கம் 439), தருக்கத்தினை பேண முயலும் நமது நண்பரும் உண்மையில் அதிலிருந்து தவறிவிட்டனர் என்பதனைக் குறிப்பிடுவதற்கு மட்டுமாகும்.

கட்டுரையாசிரியர் சபா: ஜெயராசா தனிமனித வாதத்தின் ஓர் போக்காக தனிமனித உளவியல் சிக்கல்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் தனிமனிதரின் உளவியல் சிக்கல்களை ஆராய்வது எந்தப் பிற்போக்கு? மாக்கிசம் தனிமனிதவாதமானது தனிமனிதனை முதன்மைப்படுத்தி மனிதகுல நலனை புறக்கணிக்கின்றது என்ற அடிப்படையில் தான் அதனை எதிர்க்கின்றதே ஒழிய, உளநோயுடையோரின் விடயத்தினை அலட்சியப்படுத்துமாறு எந்த இடத்திலும் கூறியதாக இல்லை. ஏனெனில் தனிமனித வாதம் வேறு, தனிமனித உளவியல் பிரச்சனைகள் வேறு.

நண்பர் தன் கட்டுரையின் இன்னோர் இடத்தில் ஒரு முரண்பாட்டினை கண்டுபிடிக்கிறார்: 'சொற்கள் உணர்ச்சிகளை வெளியிட தகுந்த குறியீடுகள் அல்ல வென்பது அவர்களுடைய வாதம் (உணர்ச்சி வாதிகள்) ஆனால் உணர்ச்சிகளை வெளியிடச் சொற்களைக் கைவிடமுடியாத முரண்பாடான நிலையும் அவர்களிடம் காணப்படுகின்றது' என்றும், இந்த உணர்ச்சி வாதிகள் தம் உணர்ச்சிகளை வெளியிட சொற்கள் தகுந்த (போதிய) குறியீடு அல்ல என்று கூறிக் கொள்கிறார்களே ஒழிய அதற்காகச் சொற்களையே பயன்படுத்த மாட்டோம் என்று எங்கே கூறினார்கள்?

லெனின் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர்

வி. லெரினா

பிரபல சோவியத் எழுத்தாளரான வியனித் வியனோவ், 1899 மே 31-இல் மாஸ்கோவில் ஒரு கவிஞர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவரது தொடக்கப் படைப்புக்கள் 1915-இல் வெளிவந்தன. 1920-இல் இளம் சோவியத் குடியரசின்மீது அயல் நாட்டுப் பகைவர்களும் உள் நாட்டுப் பகைவர்களும் தாக்கியபோது, வியனோவ் செஞ்சேனையில் சேர்ந்தார். தெற்கு முனையில் போராடினார். ராணுவப் பத்திரிகைகளில் பணியாற்றினார்.

'புரட்சி மற்றும் உள்நாட்டுப் போருடன் எனது எழுத்து வகை வாழ்க்கை தொடங்கியது' என்று தனது சுயசரிதையில் வியனோவ் குறிப்பிடுகிறார்.

1922-இல் 'ஷிபோவ்னிக்' (காட்டு ரோஜா) என்ற மாஸ்கோ சஞ்சிகையில் 'புரிகா' என்னும் இவரது முதல் கதை வெளிவந்தது. பிறகு பல சிறுகதைகளும் நெடுங்கதைகளும் தொடர்ந்து வந்தன. அவற்றின் வர்ணனை அழகு வாசகர்களைக் கவர்ந்தது. 'சுரடிகள்' என்ற இவரது முதல் முதல் நாவல், 1924-இல் வெளிவந்தது. ரஷ்யக் கிராமப்புறத்தில் புரட்சி அலைகள் பரவுவதையும், வரலாற்றின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க எதிரிகள் செய்யும் பய

னற்ற முயற்சிகளையும், அது சித்திரிக்கிறது. வியனோவ் குடும்பமும் புகழ் தந்த நாவல் இது.

இந்நாவலை மாத்திம் கார்க்கி மிகவும் பாராட்டினார். 'வியனோவ் பெரிய ரஷ்ய எழுத்தாளராக வருவார். மிகப் பெரிய படைப்பாளியாக முன்னேறுவார் என நான் நம்புகிறேன்' என்று கார்க்கி எழுதினார்.

கார்க்கியின் வாக்குப் பலித்தது. சோவியத் இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த உரைநடை ஆசிரியராகவும், நாடக ஆசிரியராகவும், கட்டுரை எழுத்தாளராகவும் வியனோவ் திகழ்கிறார். ரஷ்யப் பேரிலக்கியத்தின் மனிதாபிமான மரபுகளை அவர் பின்பற்றுகிறார். நவீன கருப்பொருள்களை எடுத்தாளும் பொழுது, தனி மனிதன் மற்றும் சமுதாயத்தின் அறநெறிப் பிரச்சனைகளை அவர் சித்திரிக்கிறார்; ஆழ்ந்த தத்துவக் கண்ணோட்டமும், தெளிவான, வளமிக்க சொல்லாட்சியும் அவர் படைப்புக்களை அணி செய்கின்றன. அவரது பாத்திரங்கள், பன்முகமானவை; மாபெரும் தத்துவ, சமுதாய வடிவங்களாக அவை மிளிர்கின்றன.

மிக முக்கியமான இன்றைய பிரச்சனைகளுக்கு விடையளிக்கும் சாதனமாகவும், நாட்டுப்பற்றை

வெளியிடும் கருவியாகவும், சோஷலிச சமுதாய உறுப்பினர்களை உருவாக்குதல் மற்றும் புதிய அறநெறிகள் பற்றிய தமது சிந்தனைகளை வெளியிடும் மார்க்கமாகவும், இலக்கியத்தை வியனோவ் பயன்படுத்துகிறார். 1930-ஆம் ஆண்டுகளில் அவர் எழுதிய நாவல்களில் இந்த அம்சங்கள் மிக அழுத்தமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

'ஒநாய்', 'சாதாரண மனிதன்', 'தங்க வண்டி', 'உதி லோவ்ஸ்க்' முதலிய இதரது நாடகங்கள் மிகப் பிரபலமானவை. 'படையெடுப்பு' என்ற இவரது நாடகம், இரண்டாம் உலகப் போரைப் பற்றிய மிகச் சிறந்த படையெடுக்களில் ஒன்றாகும். மாலி தியேட்டர், ஆர்ட் தியேட்டர் போன்ற பல நாடக மேடைகளில் இது அரங்கேறியுள்ளது.

'ரஷ்யக் காடு' (1953) என்ற நாவல், வியனோவின் படையெடுக்களில் மிகமிகச் சிறந்ததாகும்; மிகவும் புகழ்பெற்றதாகும். வனதியல் பற்றிய சோவியத் விஞ்ஞானத்தின் இரு போக்குகளையும், நேர்மாறான கருத்துக்கள் உள்ள இரு விஞ்ஞானிகளின் மோதல்களையும் இது சித்திரிக்கிறது. இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தையும், காடுகளின் பால் செலுத்தவேண்டிய அக்கறையையும், இது கலையழகுடன் வலியுறுத்துகிறது. இந்நூல் மிகச் சிறந்த இலக்கியமாகவும், அதேவேளையில் சமுதாய முக்கியத்துவமுள்ளதாகவும் கருதப்படுகிறது. வாசகர்களின் மாபெரும் பாராட்டைப் பெற்ற இந்நூலுக்கு 1957-ஆம் ஆண்

டில் லெனின் பரிசு வழங்கப் பெற்றது.

வியனோவின் கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி வெளிவருகின்றன. 'இலக்கியமும் காலமும்' என்ற இவரது கட்டுரைத் தொகுப்பு, பல பதிப்புகளாக வெளிவந்துள்ளது. வியனோவின் நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்ற நடையை வாசகர்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்; இந்த நடையின் வாயிலாக ஆழ்ந்த அறிவுச் செல்வங்களை அவர் வாசகர்களுக்கு வழங்குகிறார். வியனோவ் என்னும் எழுத்தாளரையும், வியனோவ் என்னும் பத்திரிகையாளரையும், தனித்தனி யாகப் பிரிக்க முடியாது. இன்ப வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் மனிதாபிமானம், அவரது படையெடுக்கள் அனைத்திலும் உயிர்நாடியாக விளங்குகிறது.

சோவியத் விஞ்ஞானக் கழகத்தின் உறுப்பினராக வியனோவ் விளங்குகிறார். 'சோஷலிச உழைப்பு வீரர்' என்ற விருதும் இவருக்கு வழங்கப் பெற்றுள்ளது.

எளிமையும், சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடும் கொண்டவர், வியனோவ். பல துறைகளில் அவர் தேர்ச்சி பெற்றவர். 'சுத்தியல், மண்வெட்டி முதலிய என் உழைப்புக் கருவிகளில் பேனாவும் ஒன்று' என்று வேடிக்கையாக ஒருமுறை இவர் கூறினார். சிறு வயது முதல் மரச்செதுக்கு வேலைகளில் அவர் ஈடுபட்டுள்ளார்; அழகான மரச்சிற்பங்களையும் உருவாக்கியுள்ளார். விதம் விதமான கள்ளி வகைகளைச் சேகரிப்பதிலும் இவருக்கு விருப்பம் அதிகம்; இவர் சேகரித்துள்ள கள்ளி வகைகள் மாஸ்கோவில் மிகவும் பிரபலமானவை. ★

வடிவ உணர்வும் மனித உருவமும்

★

தனது கலை வாழ்வைப்பற்றியும் கலைப் படைப்புக் கலைப் பற்றியும் பிரித்தானிய சிற்பி ஹென்றிமூர் இங்கு பேசுகிறார்:

ஆதாரம்: பி. பி. சி. சஞ்சிகை 'லிஸ்னர்'

— தமிழாக்கம்: ஏ. ஜே. கனகரெட்டு

எல்லா வகையான வடிவ உணர்வும் மனித உருவத்துடன் தொடர்புடையன என்று நான் நினைக்கின்றேன். நாம் குழந்தைகளாக இருக்கும்போது ஒரு பொருள் குறிப்பிட்ட தொலைவில் உள்ளது என்பதைக் கையை நீட்டி அதைத் தொட்டு முனைவதன் மூலமும் புயத்தின் நீளத்தின் மூலமும் அறிகின்றோம். தொட்டுணர்வதன் மூலமே வழவழப்பையும் சொரசொரப்பையும் அறிகின்றோம். நாம் 20 அடி உயரமாக இருப்போமேயாயின் அளவு, அளவு வரிசைபற்றிய எமது உணர்வு வேறுபடும். குதிரை களைப்போன்று நாம் 4 கால்களில் நின்றால், சமநிலை பற்றிய எமது உணர்வு மாறுபடும். கட்டிடக் கலையையும் சிற்பத்தையும் மனித உருவமே கட்டுப்படுத்துகின்றது. எமது வடிவ உணர்வை அதுவே கட்டுப்படுத்துகின்றது. முப்பரிமாண உலகை புரிவதற்கு எமது உடலே அடிப்படை. ஒவ்வொருவரினதும் உருவச் சுவைப்பு பாலுணர்வுச் சுவைப்பின் அடித்தளத்திலே கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. உருவத்தின் நிறைவு அல்லது முழுமை, அதன் கட்டிறுக்கம் இவையெல்லாம் பாலுணர்வுடன் தொடர்புடையன. இது அறிவு பூர்வமாக நாம் மூளையைப் போட்டுடைக்கும் விடயம் அல்ல. உப்பிப் புடைத்து விம்மியிருக்கும் நிறைவான, வளப்பம் மிக்க பெரிய உருவம் குழந்தைப்பருவத்துடனும், தாயின் முலையுடனும் தொடர்புடையது. இது தவிர்க்கமுடியாதது.

40 அல்லது 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் எனது கலை வாழ்வை ஆரம்பித்தபோது, நான் படைக்க விழைந்தவை மரபிற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவைபோல் தோன்றின. ஆனால் அப்படி அல்ல. மரபுவழி வந்தவை எனக் கருதப்படாத சிற்பங்களைப் பிரித்தானிய காட்சிச்சாலையில் நான் அப்பொழுது நோட்டமிட்டிருந்தேன்; மறுமலர்ச்சி காலக் கலையை மட்டுமல்ல, பண்டைக்காலக் கலையையும், நீக்ரோ சிற்பங்களையும் நான் அப்பொழுது உற்றுக் கவனித்தேன். காலம் கழிந்ததும்

ஒன்று மரபாகி விடுகின்றது. ஒரு காலத்தில் செசான் முற்றாக ஏற்கப்படாதிருந்தார். ஆனால் இப்பொழுது அவர் மரபில் இடம்பெற்றுவிட்டார். காலம்தான் இம் மாறுபாட்டுக்குக் கால்.

மனிதருக்கும் விலங்குகளுக்குமிடையே ஒப்புடைமை யிருப்பதால் ஒன்றில் அக்கறை கொண்டு மற்றதில் அக்கறை கொள்ளாது இருக்க முடியாது. சிற்ப வடிவத்தைப்பற்றி விலங்குகள் எவ்வளவோ கற்பிக்கின்றன. வேறு எவற்றிலிருந்தும் இவ்வளவு தெளிவான உதாரணங்களைப் பெற முடியாது. சிங்கம் அல்லது புலி அல்லது வேறு மிருகம்தான் மிகக் கொடிய, பலம் பொருந்திய விலங்கு என சாதாரணமாக மக்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை இவற்றைவிட கொரில்லாவிடமே கூடிய வலிமையும் பலமும் இருப்பதாகப் படுகின்றது. உடற்பலமும், வலிமையும், இவற்றின் சாரத்தின் உறைவிடமே. கொரில்லா குறிப்பாகக் பின்புறத்திலிருந்து நோக்குங்கால், யானையோ இதிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது. ஒரு மென்மையான, மெதுவாகச் செல்லும் தன்மை அதனிடம் உண்டு. அது ஒரு குன்றைப் போன்று சதாகாலமும் நிற்கக்கூடியது என படுகிறது. அறவே மனதைக் கவராத விலங்குகள் உண்மையில் இல்லாவிடினும், சில மிருகங்கள் அவ்வளவு கவர்ச்சியாக இல்லை. காண்டாமிருகத்தின் தோற்றம் மிகப் பயங்கரமானது. அதன் தந்தம்—உண்மையில் மயிரையுடைய அமைப்பு—ஒரு குட்டையான வாளைப்போன்று பயங்கரமாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

நான் இளம் சிற்பியாக இருந்தபோது, ஒரு சிற்ப எண்ணம் அடிக்கடி தோன்றியதும் அதை நிலைநிறுத்தி நுட்பமாக்கும் பொருட்டு அவ்வெண்ணத்தை வரைவேன். இருபதுகளிலும் முப்பதுகளிலும் நான் வரைந்தவற்றை நோக்கும்போது எனக்கே வியப்பாக இருக்கின்றது. ஏனெனில் நான் பின்பு செய்துக்கிய சிற்பங்கள் அவ்வரை படங்களை அச்சிட்டார் போன்றிருந்தன. அவ்வளவு நுட்பமாக வரைபடங்கள் இருந்தன. இது நல்லதுதான். பலப்பல வரைபடங்களைத் தீட்டியதனால்—அவற்றில் ஒருசில தான் பின்னர் சிற்பங்களாகின—எண்ணங்களைப்பற்றிய அதிக அனுபவங்கள்—அவற்றினை சிற்பங்களாக ஆக்குவதென்றால் தேவைப்படும் நேரச் செலவின்றி—எனக்குக் கிட்டின. சிஸ்டீன் கோயிலில் 'இறுதித் தீர்ப்பு' என்னும் ஓவியத்தை வரையும்படி மைக்கல் அஞ்சலோவை பாப்பரசர் பணித்ததன் மூலம் உலகம் சோடி நன்மை அடைந்திருக்கின்றது என நினைக்கின்றேன். குறைந்தது அதன்மீது ஒரு ஆண்டாவது செலவழித்திருக்க வேண்டிய சிற்ப எண்ணத்தை மைக்கல் அஞ்சலோ ஒரு நாளிலே ஓர் ஓவியத்தின் மூலம்—உண்மையில் ஓவியமும் வரைப்படமும் ஒன்று தான்—உணர்த்திவிட்டார். இக்கோயிலில் அவர் ஓவியம் தீட்டாதிருப்பின் நாம் அவரிடமிருந்து கூடுதலாகப் பெற்றிருக்கும் 2000 அல்லது 3000 சிற்ப எண்ணங்கள் எமக்குக் கிடைத்திருக்கமாட்டா. ஆனால் ஓவியத்தை விடச் சிற்பத்துக்கு உள்ள முக்கிய அநுகூலம் என நான் கருதுவது அதற்கு நூற்றுக்கணக்கான நோக்குக் கோணங்கள் இருப்பதையே. எனவே ஒரு வரைபடம் மூலம் அது எவ்வாறு அமையுமென ஊகிக்க முடியாத

சூரியன் வெடித்த துகள் ஞாலம் தோன்றி ஆறியது; பூமியில் சடங்கள் தோன்றி பிராணிகள் பிறந்து வளர் கூர்ப்பின் பேரூய் ஆனதொரு மானிடனும் அங்கே வந்தான் ஆறுகடல் பெருகி எழ அச்சம் கொண்டான்; வேடுவனும், விவசாயம் செய்தான், அன்றோ தேவைகளை மிஞ்சியிடும் தேட்டங் கண்டான். தேடிய வர்க்கம் எதுவும் அன்றைக்கு இல்லை.

கூடியிருந்த குடும்பம் பெருகிச் செல்ல; சோறு, கறி, உடை, சொந்தம் தேவையாச்சு. தேவை பல பெருகிவர, தொழில்கள் பல்கத் தோன்றியன வர்க்கங்கள் பின்னலாக. இயற்கையினது அழிவுகளுக்கு அஞ்சி அஞ்சி இயற்கையினைக்கடவுள் என இறைஞ்சிவந்தான். செயற்படுமோர் கிரியை சடங்குகளை ஒம்பிச் சமயங்கள் பிரிவினையை ஆக்கி வைத்தான்.

படைக்கின்ற சக்திகளின் வெளிப்பாடாகப் பல்கிவரும் உற்பத்திப் பெருக்கம் கூட உழைக்கின்ற வர்க்கங்கள் உழைத்துத் தள்ள உறிஞ்சுகிற ஒரு வர்க்கம் சுரண்டலாச்சு. சாதி, மத, இன பேதம் சார்ந்து சார்ந்து சாகசமாய் வர்க்கநலன் பேணப் பேண உழைக்கின்ற வர்க்கங்கள் உண்மை தேர்ந்து ஒருமையுடன் ஓரணியில் திரண்டு எழுந்தார்.

சிவந்து வருகின்ற காலம் செம்மை திரண்டு தருகின்ற கோலம் செல்வவை விளைந்து வளர்கின்ற செல்வம் தந்து இழந்து நொடிகின்ற மக்கள் தம்மை மிகுந்து திரள்கின்ற பண்டம் கொண்டு சுரண்டி மகிழ்கின்ற வர்க்கம் ஒன்று உடைந்து விழுகின்ற காலம் இன்று பிறந்து வருகின்ற வேகம் கண்டோம்.

இ. சிவானந்தன்

சிற்பத்தை நான் இப்பொழுது செதுக்க விரும்புகின்றேன். அப் படி ஊகிப்பதென்றால் 30 அல்லது 40 வரைபடங்கள் — மேல் நோக்கு வாக்கிலிருந்தும். கீழ் நோக்கு வாக்கிலிருந்தும், பக்கநோக்கு வாக்கிலிருந்தும் எல்லா நோக்குக் கோணங்களிலிருந்தும் — தேவைப்படும். வரையமுடியாத சிற்பத்தைச் செதுக்கவே நான் விரும்புகின்றேன்.

ஊடகம் எண்ணத்திற்கு இரண்டாம்படியானதுதான் என நான் நினைக்கிறேன். சிற்பி ஊடகத்திற்கு அடிமையாக இருத்தலாகாது. ஊடகத்தின் எசமானாக சிற்பி இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் ஈவிரக்கமற்ற எசமானாக அல்ல.

ஹொனஸ்டி இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஸ்தாபனத்தின்

ஆதரவில்

பிரபல எழுத்தாளர் எச். எம். பி. முஹீதீன்

எழுதிய

“மாவீரன் கெப்பிடிபொல”

(விடுதலைச் சுதந்திரதரகம் கொண்ட வீரனின்
சரித்திர நாடகம்)

தயாரிப்பு :

நெறியாள்கை :

ஹொனஸ்டி ராமதாஸ்

அந்தனி ஜீவா

விரைவில் கொழும்பில் மேடையேறும்

மாதாந்தக் கோளாறு? தாமதமா?

“அமினோன்”

எக்காரணங்களை மூன்னிட்டும் இரண்டு - மூன்று மாதங்கள்
தடைப்பட்டாலும் நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வில்லைகள்

விலை 20-50

ஆண்மைச் சக்தி குறைவா?

ஆண்மை குன்றி அல்லல் படுகின்றீர்களா?

“விக்கசின்”

பாவிடங்கள்

30 காப்துல்ஸ் விலை 12-20

75 காப்துல்ஸ் விலை 23-90

தயாரிப்பாளர்கள் :-

ஏகவிறியோகஸ்தர்கள் :-

எஸ். டி. இன்டஸ்ட்ரிஸ்

கபாடியா லிமிட்.

75, 2/2, இரண்டாவது மாடி,
வாட் பிளேஸ், கொழும்பு-7.

104, கெய்சர் வீதி,
கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 94158

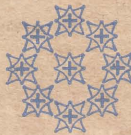
தொலைபேசி: 23961

BOOKS FROM U. S. S. R.

now available

PEOPLE'S
PUBLISHING
HOUSE

124, Kumaran Ratnam Rd,
COLOMBO - 2,

T'phone : 36111

1. On Literature (*Gorky*) 5-50
2. The City of the Yellow Devil (*Gorky*) 3-00
3. Childhood (*Gorky*) 4-00
4. Plays (*Gorky*) 4-00
5. On the Art and Craft of Writing 4-75
6. Letters Reminiscences Articles (*Lenin & Gorky*) 6-50
7. My Apprenticeship—My Universities (*Gorky*) 7-50
8. At The Bidding of the Heart (*M. Sholokhov*) 4-50
9. Virgin Soil Upturned 2 Vols. (*M. Sholokhov*) each 3-75
10. Soviet Literature Problems & People 4-50
11. Stories (*Fyodor Oostoyevsky*) 5-00
12. Idiot (*Fyodor Oostoyevsky*) 2 Vols. each 5-00
13. How The Steel Was Tempered (*Nikolai Ostrovesky*) 6-00

234A காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் மூலங்கா அச்சகத்திலும் அட்டை யா. மா. பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க கூட்டுறவு அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.